

özgür gelecek

Haftalık Pêşeroja Azad

Sayı: 47

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

16-22 Temmuz 2015

Özgür Gelecek'ten

Hep mi kadınlar ölecek!?

Bir tarafta Adana'da kendisine şiddet uygulayan ve fuhuşa zorlayan eşini öldüren ve "Hep mi kadınlar ölecek? Biraz da erkekler ölsün" diyen Çilem Doğan'ın kelepçeli görüntüleri, diğer tarafta Ankara'da tecavüze uğrayan ve gasp edilen Kemal Ördek'e saldıranların, "Biz erkek adamız memur bey, siz bizim halimizden anlıyorsunuz, bu ibnenin lafına inanmayın" savunması ile serbest bırakılması... İki olay da erkek yargının yine iş başında olduğunu gösteriyor! Kadın ve LGBTİ'lere yönelik katliam politikalarını sürdüren devlet, erkek yargısıyla politikalarını bütünüyor.

6 Temmuz günü ise asma yaprağı toplamaya giden 13 mevsimlik tarım işçisi kadın açık kamyonet kasasındaki yolculuklarında hayatlarını kaybettiler. Böylece kadın katliamı "eşten, babadan, abiden" geldiği kadar "işten" de geliyor!

Diğer yandan TC'nin Roboski'de katliam, göçe zorlama çabaları sürüyor; 4 YDG'li ise hala "fotoğraf makinesi" delili ile tutsak! Gelişmelere dair makale ve haberlere gazeteminiz bu sayısında da yer verdik.

Gündem

Bu sırada Türkiye'de...

Sayfa 03

Emekçinin Gündemi

Kaza, fitrat, kader değil; işçi cinayetleri!

Sayfa 05

Pusulâ

Biz de "özgür"üz!

Sayfa 11

Göğün Yarısı

"Sevgili geçmiş, bütün dersler için teşekkür ederim"

Sayfa 07

TC'nin güvenlik sendromu ve Suriye

Savaşın 2011 yılında olduğu gibi devam ettiği söylenemez. Ancak savaşın geldiği evre artık daha fazla bölünme ve parçalanmayı da ön görmemektedir.

Onların dini: Para, zulüm, katliam!

Uygur Türkleri sorununun ortaya konulma biçimini, halka zulümde sınır tanımayan Erdoğan'ın "Ey Esed, halkına zulüm etme" söylemine benzetebiliriz.

Baskı, asimilasyon, işkence, katliam, medya sansürü gibi konular üzerinden eleştiri sunan TC, kendi politika ve pratikleri üzerinden hafıza kaybına uğramış gibi davranıyor.

Sayfa 9

"Şizofren" KATİL!

"Çözüm süreci"ni kendilerinin başlattıklarından bahsedenler, HDP'lilere "kırıldığı" için "çözüm süreci"ni durduğunu söyleyecek kadar alçaklaşanlar, bir ulusun var olma mücadelesine karşı süreci "çocuk oyununa" çevirenler; bir yandan Suriye'ye dönük askeri müdahale hazırlıklarına devam ederken bir yandan da halka dönük katliamlarına devam ediyorlar.

12 Temmuz sabahı Ardahan-Göle'de PKK'lilere dönük operasyona çıkan asker, konuşlandığı yerden yoldan geçen bir minibüsü taradı ve 70 yaşındaki Kamber Morkoç'u katlederken, 2 kişiyi de yaraladı.

Bu saldırının ardından, minibüsü, o vakitte askerin konuşlandığı yerde olmayan ve hele hele çatışmaya bile girmemiş olan "PKK'lilerin taradığını" açıklayan valiye en büyük destek burjuva medyadan geldi. (AKP'ye yedeklenenleri saymıyoruz bile) seçim sürecinde HDP'ye görece "alan açan" CNN Türk, NTV, Cumhuriyet vd. haberi "PKK minibüs taradı" şeklinde verdi.

Devletin de burjuva medyanın da bu "şizofrenisi" kaynağını faşizmden, katilliklerinden, savaş çığırtkanlıklarından alıyor. Bu "hastalığın" tek ilacı; tüm ezilenlerin ortak mücadelesidir!

Artık bizzat şahidiz!

Devlet affetti, belki ama bizler LGBTİ'ler olarak kinimizi büyüteceğiz ve affetmeyeceğiz!

Sayfa 2

Roboski'de askere "taş atan" beş katır öldürüldü!

Roboski'de yaşananlara ilişkin HDP milletvekili Ferhat Encü ve Yannis Vasilis Yaylali ile görüştük.

Sayfa 6

Faşizmi imha silahı: Fotoğraf makinesi

4 YDG'linin tutuklanmasının "suçlusu" fotoğraf makinesini basın emekçilerine sorduk.

Sayfa 15

Artık Bizzat Şahidiz!

Şimdi bir dakikanızı ayırın ve düşünün. Evde oturuyorsunuz ve kapı çalıyor. İçeriye tanımadığınız birileri giriyor. Hakaret ve darbelerle size önce tecavüz ediyorlar ve sonra değerli eşyalarınızı alıp gidiyorlar. Evinizde oturuyorken oluyor bunlar. Siz de doğal olarak "adaleti" sağlamakla yükümlü polise gidiyorsunuz. Orada polisler size uğradığınız cinsel ve fiziki şiddetin devamı olarak "bi bitmediler" diyor. Yalnız bunu size saldıranlara değil, size diyor.

Daha sonra size bu kötülüğü yapanlar geliyor karakola. "Evinizi biliyoruz artık, nasılsa serbest kalırız, sen düşün artık" diye tehditler savuruyorlar. Üstelik olayı o kadar normal görüyorlar ki polislere, "Memur bey, biz erkek 'adamız', siz bizim halimizden anlırsınız" diyorlar. Polisler de "zavallı" adamların haline acıyıp (sonuçta aynı tür varlıklar) bunları serbest bırakıyor. Evet, yanlış okumadınız, tecavüzcüler serbest.

Trans aktivist ve **Kırmızı Şemsiye Derneği** üyesi **Kemal Ördök**, yukarıda okuduğumuz olayın baş kahramanı. Söz konusu LGBTİ'ler olunca toplum yine kör ve sağır. Bu yazıda yapılan adaletsizlikten çok, yapanların bu kadar rahat olmasını sorgulamaya

çalışacağız.

Gelin, **ilk pencereyi açalım** hep beraber. "Erkek adamız, anlayın halimizi" cümlesini sorgulayalım biraz. Erkek egemen toplum, erkek dışındaki tüm her şeyi kendisine ait görür. Eğer erkek ise toplumda yaptığı her şey normalleştirilir. Çünkü erkek ve "ihtiyaçları" var. Translara tecavüz edebilir, öldürebilir veya dövülebilir. Çünkü hem erkektir buna zaten "hakkı" vardır; hem de ülkenin namusu söz konusudur. Namus deyince akan suların durduğunun ve su yerine kanların aktığının zaten canlı tanıklarıyız. İlk paragrafta da artık bizzat şahitsiniz.

İkinci pencereyi de açalım. Devlet kendi anlayışını topluma empoze eder. Bunu yaparken de en çok "erkekliği" kullanır. Erkek adam ağlamaz, üşümez, korkmaz, tecavüz eder, döver. Unutmadan arada bir de "sever"! Devletin ta çocukken erkeğe verdiği oyuncak silah ve savaş malzemeleridir. Ve erkek egemen sistem oyunları bile şiddet üzerine kurulu bir erkek yetiştirir. Varlığının devamı için bu elzemdir. Tabi kendi yetiştirdiği "erkekleri" yine kendi adalet sistemiyle korur. Tecavüzcü takım elbise giydi diye cezai indirim alır. Translara

yönelik yapılan saldırıları ise zaten Kemal Ördök'in yaşadığı olay ile bir kez daha gördük.

Üçüncü pencereye de bakalım, ne dersiniz? Devletin en son "onur yürüyüşüne" yaptığı saldırıyı biliyorsunuzdur. Her sene dünyada ve ülkemizde binlerce LGBTİ'nin katıldığı Taksim yürüyüşünden bahsediyoruz. İnsanca yaşam hakkı için sokağa çıkan, "biz de varız" diye haykırarlara, devlet gazıyla, copuyla, plastik mermisi ile saldırdı. Orada bulunanlar tecavüzcü değildi. Hırsız da değildi. Tek suçları esas olarak "erkekliği" reddetmekti. Sistem böylece LGBTİ'lere vurarak toplumdaki erkeklere mesaj göndermiş oluyor. Adalet mi? Bundan bahsetmeyeceğiz. İlk paragrafta hepimiz bizzat şahitsiniz artık.

Son pencereyi açalım artık. "Evinizi biliyoruz artık, nasılsa serbest kalırız, sen düşün artık" ... Bu cümle öyle sıradan sokak kavgasında sarf edilen bir cümle değil. Gelin biraz yavaş okuyalım bu cümleyi. "Evinizi biliyoruz artık"; bu cümle "devlet seni korumayacak. Ben yine geleceğim. Ve senin yaşam hakkını alacağım. Terk et buraları" anlamı taşımaktadır.

"Nasılsa serbest kalırız", aslında tecavüzcü bu cümleleriyle haksız da çıkmadı. Aynı gün serbest bırakıldı. Cümlenin en tehlikeli yanı "Sen düşün artık" kısmı. Neyi düşünecek Kemal? Her gün kaç transın katledildiğini mi? Tecavüz ve şiddeti mi? Yoksa toplumun sessizliğini mi?

Son olarak, belki de defalarca dedik ama yine de demeye devam edeceğiz; bu topraklarda öldürülen, tecavüze uğrayan, gasp edilen her transtan toplum olarak sizler de sorumlusunuz. Devlet affetti belki ama bizler LGBTİ'ler olarak kinimizi büyüteceğiz ve affetmeyeceğiz. Gelin hep beraber açtığımız bu son pencereyi de kapatalım. Mücadeleyi yaşamın olduğu her alanda büyütelim. Çünkü yaşamın her alanında, tüm ötekileştirilmeye rağmen, bizler de varız. Var olmaya devam edeceğiz.

LGBTİ'lere katliam çağrısı

H. Merkezi: LGBTİ'lere yapılan saldırılara bir yenisi de Ankara'dan eklendi.

İstanbul'da yapılan 13. Onur yürüyüşüne polis saldırısının ardından Ankara'da kendilerine "**Genç İslami Müdafaa**" şeklinde adlandırılan bir transfobik-homofobik faşist grup sokaklara eşcinsellerin katliamını isteyen afişler astı.

Ankara sokaklarında asılan afişlerde, "**Lut kavminin çirkin işini yapanı görürseniz faili de mef'ulü de öldürünüz**" şeklinde yazarak Onur Yürüyüşü'nden bir fotoğrafla eşcinsellerin katledilmesine çağırısı yaptı. Homofobik-transfobik faşist grup twitter hesaplarında ise saldırılarını sürdürerek, "**Genç İslami Müdafaa olarak 'LGBT' kuruluşunun yapmış olduğu ahlaksızlığa sessiz kalmadık**" ifadelerini kullandı.

Hadis'in kendilerinin sözü olmadığı söyleyerek Genç İslami Müdafaa grubu hedef gösterdiklerini iddia ederek, katliam çağrılarının arkasında durdu.

LGBTİ cinayetleri politiktir!

H. Merkezi: Eşcinsel olduğu için 2008 yılında babası tarafından Üsküdar'da öldürülen **Ahmet Yıldız** davasının 20. duruşması 7 Temmuz günü İstanbul Anadolu Adliyesi 5. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Katil **Yahya Yıldız** hakkında çıkartılan yakalama emrinin henüz infaz edilmediği anlaşılan duruşmada yakalama emrinin infazının beklenmesine karar verildi ve bu nedenle duruşma ertelendi.

Davanın bir sonraki duruşması 26 Kasım 2015'te saat 09.35'te İstanbul Anadolu Adliyesi 5. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülecek. Böylelikle söz konusu devrimcilerin, kadınların ya da LGBTİ'lerin katillerini aramak olunca bir milim bile yol alınmadığı bir kez daha ortaya çıktı. Bilindiği üzere kadın cinayetleri de, LGBTİ cinayetleri de devlet desteklidir. Bunun sonucu olarak göstermelik cezalar ya da "yakalayamama" durumu alıştırmamız istenen ama alışmayacağımız bir durumdur. Bir kez daha hatırlamakta fayda var: Ahmet Yıldız'ın katili devlettir, baba ise sadece bir figürandır.

Son olarak davaya bakan Avukat Fırat Söyle'nin sözlerine bakalım, zira bu sözler durumu özetliyor: "**Devam eden dava süreci beş, cinayetin ardından geçen altı yılda çocuk doğar, büyür, okula başlar. Ancak biz halen bir milim yol alabilmiş değiliz.**"

"Voltaçark: Hapiste LGBTİ Olmak" kitabı çıktı!

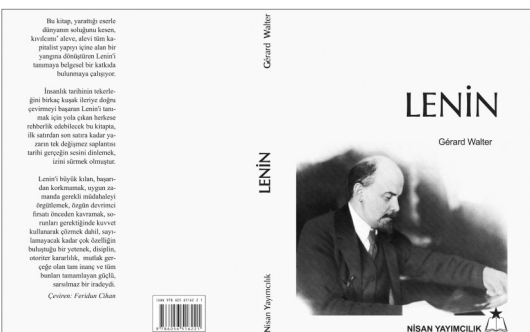
H. Merkezi: "Gardiyanlar ve mahkûmlar gelip 'Bize göğsünü aç! Biraz eğlenelim' diyorlardı. (...) Sinop cezaevine yolculuk benim için bir işkenceydi. Beni askerlerin bulunduğu arka koltuğa verdiler. Beş asker ortasına oturup ellerimi kelepçelediler. Yanıma oturan askerler ve onbaşı beni sürekli elle taciz

ediyordu. 13 saat boyunca asker ellerini göğsümün içine koyup habire taciz ediyordu." *Mahkûmlar birbirine bağırarak 'asker travestiyi s...' diyorlardı.* (Hazal)

"**Voltaçark: Hapiste LGBTİ Olmak**" çıktı! Tutsak LGBTİ'lerin sorunlarını tüm çıplaklığı ile ele alan ve cezaevlerinin durumunu, devletin homofobisini gözler önüne seren kitap, Türkçe-Kürtçe hazırlandı. Okuma listesine alınması gereken bir kitap.

VOLTAÇARK

HAPİSTE LGBTİ OLMAK

ÇIKTI!

Nisan Yayıncılık'tan Marksist külliyata yeni bir kitap: **LENİN**

BU SIRADA TÜRKİYE'DE...

Beklenildiği üzere hırsız ve katil olan Cumhurbaşkanı R. Tayyip Erdoğan tarafından hükümet kurma görevi AKP'ye ve onun emanetçi lideri olan Ahmet Davutoğlu'na verildi. A. Davutoğlu önümüzdeki hafta içerisinde, CHP ve MHP ile koalisyon hükümeti kurmak için görüşmeler gerçekleştirecek. Hakim sınıf partilerinin kendi aralarında, koalisyon hükümeti kurmak için yürütecekleri pazarlık süresi 45 günlük bir zaman dilimini kapsıyor. Eğer "sömürü pastasından kimin daha fazla kapacağı"nda anlaşamazlarsa olası bir erken seçim gündemde. Bu noktada Ankara kulislerinde koalisyon pazarlıklarına dair çeşitli senaryoların dolaştığı ifade edilmekle birlikte, bu pazarlıklarda olmayan tek şeyin halkın çıkarları olduğunu söyleyebiliriz. Seçim döneminde hatırlanan seçmen, şimdi onları temsil iddiasındaki hakim sınıf partileri tarafından, pazarlıklarda bir güç aracı olarak kullanılmaktadır.

Gerek MHP ve gerekse de CHP, burjuva siyasetin ikiyüzlülüğüne paralel seçim öncesi meydanlarda verdikleri sözlerin aksine AKP ile koalisyon kurmak için can atmaktadırlar. Hakim sınıf partileri ve özellikle de MHP, HDP'yi yok sayarak, onun düzen içinde dahi olsa siyaset yapmasına yönelik tahammülsüzlüğünü ortaya koymaktadır. Bu durum, hakim sınıf klikleri arasında HDP'ye yaklaşım ve özellikle de Kürt meselesinde farklı düşündükleri olarak yorumlansa da, gerçekte Türk hakim sınıflarının ve onların partilerinin Kürt sorununa yaklaşımı ortaktır. Temel arzuları Kürt hareketinin tasfiyesi olmazsa kontrol edilebilir seviyede tutulmasıdır.

HDP'nin koalisyon pazarlıklarında adının geçmemesi, onun öncelendiği politikalarla ve kuşkusuz temsil ettiği kitleyle ilgilidir. Ancak olası bir koalisyon hükümeti kurulmasında, özellikle Kürt sorununa yaklaşım temel gündemlerden birisi olacaktır. Bu nedenle Türk hakim sınıfları ilgilenirse bile, Kürt sorununun varlığı ve Kürt ulusal mücadelesinin boyutu onları ilgilenmek zorunda bırakacaktır. Ki bugüne kadar olan da budur.

Hakim sınıf partileri arasında demokrasi oyunu koalisyon görüşmeleri adı altında sürerken; halka saldırılar başta olmak üzere, iç ve dış politikaya yönelik her türlü provokasyon örgütlenmesi tüm hızıyla sürdürülmektedir. AKP, Meclis'teki çoğunluğunu kaybetmiş olsa da, son bir ayda 663 üst düzey bürokrat ataması yapmış durumdadır. TÜBİTAK Başkanı'ndan Türkiye Elektrik İletim A.Ş. Müdürü'ne, Basın İlan Kurumu Genel Müdürü'nden Rekabet Kurumu Başkanı'na kadar yüzlerce yeni bürokrat şu anki AKP "azınlık hükümeti" tarafından yenilenmiştir. Faşist sistemin kolluk güçleri, her fırsatta halka saldırmaya,

terör estirmeye devam etmektedir.

Suriye'ye sefer hazırlıkları, diğer yandan ise Suriye Kürdistanı'ndaki gelişmelere yönelik üst perdeden tehdit açıklamaları, kendilerinin deyimiyle "milli irade"yi temsil etmeyen bir hükümet tarafından yapılmaktadır.

Türk hakim sınıfları özellikle Suriye politikasında sıkışmışlıklarını, bildik ama çözümsüz manevralarla gidermeye çalışmaktadırlar. Suriye Kürdistanı'nda Kürt güçlerinin kazandığı başarılar karşısında, her şeyleriyle emperyalizme bağlı olanların, özellikle ABD emperyalizmi karşıtı propaganda içine girmesi gülünç olsa da, TC'nin tarihsel gerçeklerine ışık tutması açısından dikkate değerdir.

Emperyalizm Güdümlü Politik Hamleler!

TC devleti, gerek iç politikasını ve gerekse de dış politikasını emperyalist çıkarılara göre şekillendirmektedir. Bunun iki örneğini geride bıraktığımız hafta yaşadık. Bunlardan **birincisi**, kimi ırkçı faşist grupların Çin'de Uygur Türklerini bahane ederek gerçekleştirdikleri eylemlerdir.

Bu eylemlerle birlikte başta Çin lokantaları olmak üzere sırf çekik gözlü diye Koreli turistlere saldırılar gerçekleştirildi. Tüm bunlar yaşanırken yaşadığımız ülkede sivil faşist terörün ilk defa görüldüğü gibi bir algıda oluşturuldu. Çoğu kimse işin ciddiyetinden uzak, ırkçı faşist grupların bu saldırılarını "her çekik gözlü Çinli değildir" yaklaşımıyla alay konusu yaptı. Ancak meselenin bu kadar basit olmadığını ifade etmek gerekir. Halk düşmanı bu ırkçı faşist gruplar daha dün Maraş'ta, Çorum'da, Sivas'ta yüzlerce insanı katlettiler. Yakın bir tarihte de sırf Kürtçe konuştuğu için Mahir Çetin adındaki bir Kürt gencini Antalya/Kaş'ta linç ederek öldürdüler. Halihazırda bu ırkçı faşist grup, başta Kürtler olmak üzere, çeşitli milliyet ve mezheplere yönelik saldırılarını, nefret söylemlerini sürdürmektedirler. Bu saldırıların o kadar kanıksanmıştır ki, "sıradan faşizm" düzeyinde seyretmektedir.

Ancak unutmamak gerekir ki, ülkemizde ırkçılık, faşizm bizzat devlet eliyle örgütlenmekte, şovenizm halk arasında ayrımcılığın zehirli gıdası olarak pompalanmaktadır. Kürt ulusal mücadelesine, Alevilere ve her türden ilerici, devrimci mücadeleye yönelik saldırılar güncel olarak varlığını korumaktadır. Bu gruplar her daim Türk hakim sınıfların sokaktaki vurucu gücü olarak konumlandırılıp, beslendi ve ihtiyaç duyulduğunda ipleri salındı. Tam da bu nedenle geçtiğimiz hafta ülke çapında yaşanan Çin protestolarının arkasında, "Uygur Türklerinin

haklı davalarına sahip çıkma" refleksi olduğunu düşünmek fazla iyimser bir yaklaşım olur. "Türk devlet geleneğinin" tarihsel tecrübesi bize bu tür eylemlerinin arkasında mutlaka hakim sınıfların parmağı olduğunu anlatır. Nitekim bu gösterilerin R.T. Erdoğan'ın Çin ziyareti- nin öncesinde yaşanması ve uluslararası alanda ABD ve Çin emperyalizminin karşı karşıya gelmesi gibi nedenleri hesap etmek gerekir. Hatırlanacağı üzere NATO üyesi olan Türkiye, Çin'den karadan havaya uzun menzilli füze alınması için girişimlerde bulunmuştu. İrkçı faşist grupların bu "duyarlılığı"nın arkasında Türk hakim sınıflarının kendi aralarında klik dalaşı ve emperyalizme yaranma çabası vardır.

İkinci gelişme ise Türkiye'de IŞİD'e yapılan operasyonlardır. TC devletinin Suriye'de bu katiller sürüsüne verdiği destek biliniyor. Ancak Suriye'de yaşanan gelişmeler ve son olarak ABD'li yetkililerin Ankara ziyaretiyle birlikte, IŞİD'e yönelik çeşitli illerde operasyonlar yapıldı. Ziyaretle birlikte İncirlik üssünün Suriye savaşında kullanılması kararının yanında, emperyalist efendilerine yaranma çabası olarak okumak gerekir. Tam da bu nedenle gerçekleştirilen bu operasyon göstermeliktir.

Devlet bir yandan bu katliam örgütlenmesine her türlü desteği verirken diğer yandan operasyonlar yapmaktadır. Göstermelik operasyonlar yapmaktadır, çünkü bir yandan da bu katil sürülerine karşı mücadele eden ilerilere, yurtsever ve devrimcilere yönelik saldırılarını arttırarak sürdürmektedir. Aralarında dört YDG'linin de olduğu Kürt illerinde ki gözaltı ve tutuklama saldırılarına son olarak İstanbul'da yapılan tutuklama saldırısı da eklenmiştir.

Halk Düşmanı Devlet Katletmeye ve Saldırmaya Devam Ediyor!

Türk hakim sınıflarının ve onların devletin halk düşmanı yüzü, katliamcı pratiği her fırsatta kendini göstermektedir. Nitekim HDP'nin Diyarbakır mitingine yönelik bombalı saldırıyı gerçekleştirerek 5 kişinin ölümüne, 400'den fazla kişinin de yaralanmasına sebep olan kontrgerilla devşirmesi IŞİD'çinin saldırıdan iki gün önce gözaltına alınıp salıverildiğinin ortaya çıkmasının ardından, başta İşçileri Bakanı olmak üzere yetkililerin yaptıkları açıklamalar, katliamın nasıl devlet eliyle

örgütlendiğine ışık tutar cinstendir.

Saldırıların sadece bu düzeyde yaşandığı yanılgısına düşülmemelidir. TC devleti, hemen her alanda hakim sınıfların çıkarlarını önceleyen bir misyona sahip olduğu için, başta Kürt ulusu olmak üzere, çeşitli milliyet ve mezheplerden işçi sınıfına, kadınlara, gençlere yönelik saldırı politikalarını hayata geçirmektedir. Örneğin son beş ayda bankalara olan kredi kartı borcu nedeniyle 600 bin kişi mahkemelik olmuştur. Manisa'da çoğu kadın olan 15 köylü asma yaprağı toplamaya giderken trafik kazası adı altında iş cinayetine kurban gitmesi, genç nüfusta işsizlik oranı artmaya devam etmesi; kadın katliamının tüm hızıyla sürmesinde olduğu gibi, saldırılar çeşitli ve çeşitli sürmektedir.

Faşist devlet kendi üzerine düşen misyonu oynamaktadır. Bu saldırılara karşı da işçi sınıfının ve halkın kendiliğinden gelme eylemleri sürmektedir. Nitekim işçi sınıfının, Bursa merkezli başlayan metal işçilerin direnişi, Marmara havzasına oradan da Trakya'ya yayıldı. Bartın/Amasra'da maden işçileri, Batman ve Adıyaman'da petrol işçilerinin eylemi vs. irili ufaklı onlarca eylem gerçekleştirilmektedir. Yine Artvin'de köylülerin altın madenine karşı mücadelesinde olduğu gibi halkın çevre mücadelesinde irili ufaklı eylemlerle sürmektedir. İşçi sınıfı ve halk kendisine dayatılana itiraz etmekte, saldırılara karşı durmaktadır. Sınıf mücadelesi tüm hızıyla sürmektedir.

Bu tablo içerisinde devrimcilere düşen görev bellidir. Düzenin her türlü saldırısına karşı, devrimci mücadeleyi yükseltmek, kitlelerin kendiliğinden de olsa yaşanan bu eylemliliklerinin içerisinde olmak, düne nazaran ertelenmez bir görev olarak önümüzde durmaktadır. Üstelik hakim sınıfların koalisyon hükümeti kurma adı altında yürüttükleri pazarlıkların, halkın büyük bir kesiminin isteğini yansıtmadığı, yağma, soygun ve talan düzeninin devamı için çalışıldığı görülecektir.

Bu sırada Türkiye'de, devrimci mücadeleyi yükseltmek için şehirlerde, esas olarak illegal temelde örgütlenmelere giderek güç biriktirmek, işçi sınıfının ve halkın eylemlerinde yer alarak, sokaklarda barikat başlarında olmak, dağlardaki mevzileri daha da güçlendirmek için çalışmak anın görevidir.

Tacizci sendika başkanı ihraç edildi

H. Merkezi: DİSK'e bağlı Enerji-Sen Merkez Yönetim Kurulu, Genel Başkan **Ali Duman**'ın bir alışveriş merkezinde kadınların görüntülerini cep telefonu ile çekerek taciz etmesi nedeniyle sendikadan ihraç ettiğini duyurdu.

TPIC işçilerinin eylemi sürüyor

Batman: 8 Temmuz günü işten çıkarılan **TPIC işçileri**, Türkiye Petrolleri Batman Bölge Müdürlüğü'ndeki petrol arama kulesini işgal eylemlerini sürdürüyorlar. Saha kapısında ise aileleri geceleri oturma eylemi başlattı. Ayrıca eylemin 3'cü gününde TPIC şirketi, 350'i işçinin telefonuna gönderdiği mesajla işlerine son verdiğini açıkladı.

İşçiler özellikle Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı **Taner Yıldız**'in "Kuleyi terk edin, devletin malına zarar vermeyin" sözlerine çok tepkili. İşçiler, petrol arama küllerini kendileri emekleriyle kurduğunu söyleyerek, "Çocuklarımız gibi bu küllere baktık. Biz eklemek teknelerimize zarar vermeyiz. Sadece biz işimizi istiyoruz" dediler.

HEMA işçileri iş bıraktı

H. Merkezi: Bartın'ın Amasra İlçesi'nde HEMA Enerji'ye ait maden ocağında çalışan 310 işçi 7 Temmuz günü, patron en az iki asgari ücret tutarında sayılı kanunda, linyit ve taşkömürü çıkarılan madenlerde çalışan işçilere aylık ücret olarak en az iki asgari ücret ödemesi öngörüldü.

Ancak Amasra'da 3 kuyuda faaliyet gösteren HEMA şirketinde çalışan maden işçileri, patronun bu yükümlülüğü yerine getirmediği gerekçesiyle iş bıraktı.

İşçilere polis baskısı

Kartal: İşten çıkarılan 152 Arçelik LG işçisinin fabrika önünde yaptığı eylemlerin, çalışan işçiler tarafından görünmemesi için branda çekildiği öğrenilirken patronlar, polis ile işbirliği yaparak saldırılarına devam ediyor.

Polis/patron işbirliğiyle fabrikadan zorla çıkarılmaya tepki gösteren işçiler, şimdi de sık sık jandarmanın tarafından ifadeye çağrılıyor. İşçilerin fabrika önünde yaptığı her şeyi çekerek işçileri taciz eden sivil polisler ise işçilerin attığı sloganları çekerek aleyhine delil olarak kullanıyor. Ayrıca fabrika bahçesi içerisinde de TOMA'lar beklemeye devam ediyor.

Acıbadem'e bu zenginlik nerden geliyor?

Bir yerimiz ağrıdığına, şifayı kaptığımızda, başımıza bir kaza geldiğinde, ölümle pençelediğimizde gittiğimiz hastanelerin durumu ortada... Aile hekimliği, devlet hastanelerinde sağlık emekçilerine performansla dayalı çalışmanın dayatılması, sağlık hizmetlerinin bir kısmının taşeronlara belasına devredilmesi, hele de ilaçlar... gibi sorunlar nedeniyle gerçek bir sağlık hizmetinden mahrumuz uzun zamandır.

Sonra paraya kıyar, özel hastanelerin yolunu tutarız. Ancak çoğu zaman orada da kaliteli bir sağlık hizmeti göremeyiz, üstüne üstlük gereksiz tahliller, hatta ameliyatlara daha fazla para harcamamız istenir. Böyle böyle aslında herkes için ulaşılabilir ve ücretsiz olması gereken sağlık iyiden iyiye emekçinin belini bükken bir harcama kalemi olarak karşımıza çıkar. Al(ama)dığımız sağlık hizmeti ortadadır ancak hemen her gün yeni bir özel hastanenin her mahalle arasında ayrıksı otu gibi bittiğine şahit oluruz. Bazıları artık tekelleşmiştir. Bunlardan biri de **Acıbadem Sağlık Grubu**'dur.

Uluslararası sağlık sermaye zincirinin halkası; Acıbadem Kendisini "İlk hastanesi 1991 yılında kurulan Acıbadem Sağlık Grubu, yapılan marka değerlendirme sonuçları ve sektörde ulaştığı konum itibarıyla Türkiye'nin en değerli özel sağlık kuruluşudur" şeklinde tanımlayan Acıbadem Sağlık Grubu'nun bünyesinde 17 hastane ve 13 tıp merkezi bulunuyor. 2.600 doktor, 2.600 hemşire olmak üzere yaklaşık 17.000 çalışanı olan Acıbadem aslında 2. en büyük sağlık zincirine sahip olan uluslararası bir tekelin Türkiye ayağıdır.

1991'de "bir semt hastanesi" olarak açılan Acıbadem, 2012'de Uzakdoğu'nun en büyük gruplarından biri

olan **IHH Healthcare Berhad** bünyesine girmiş, hemen ardından da Asya Pasifik bölgesinde 8 büyük ülkede hastane ve sağlık yatırımlarının yanı sıra dünyanın birçok ülkesinde eğitim ve gayrimenkul yatırımları da bulunan **IHH Healthcare Berhad**, Malezya hükümetinin yatırım fonu **Khazanah**, Japonya'nın **Mitsui&Co. Ltd.** **Şirketi ve Aydınlar Ailesi** ortaklığı içerisinde yer almıştır. Sadece Türkiye'de değil, dünyanın dört bir yanında neo-liberal politikalar nedeniyle insanın sağlık hakkını ücretli hale getiren, sağlığı ticaret malzemesi haline getirerek zincirler kuran uluslararası sermayenin bir parçasıdır Acıbadem.

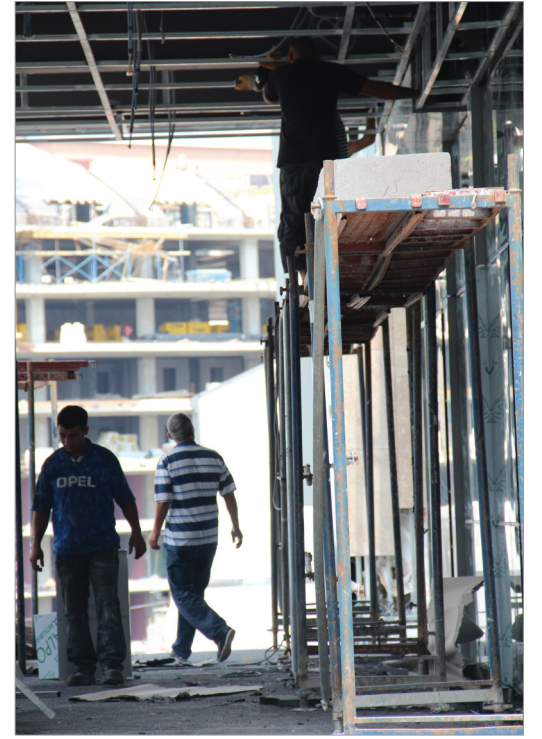
Acıbadem nasıl Acıbadem Sağlık Grubu oldu?

Peki bu kadar büyük bir sağlık zincirinde böylesi bir aslan payına sahip olacak kadar nasıl büyüdü Acıbadem? Denklem basit: Hastanenin arsasının alınmasından, inşaat sürecinden itibaren işçinin-emekçinin hakkından, alınterinden çalıp çırpıma başla; doktorundan hemşiresine tüm sağlık emekçilerinin alınterini çalmaya devam et! İşte o zaman büyük ve sayılı bir şirket haline gelirsindir!

Acıbadem de tam olarak bunu yapıyor. Taksim'de lüks otellerin arasından yükselen Acıbadem Hastanesi inşaatındaki işçiler tam da bu zenginliği sağlayanlar olarak bugün eylemdeydi. Hastanenin inşaatını hemen hemen bitirmiş olmalarına rağmen 2,5 aydır maaşlarını alamayan işçiler bu soruna çözüm bulabilmek amacıyla **İnşaat İşçileri Derneği** aracılığıyla haklarını aramaya karar verdiler. Dernek bu sorunun çözülmesi için gerekli girişimlerde bulunmuş ancak Acıbadem Sağlık Grubu, topu ana şirket

Taca İnşaat'a o da taşeron şirketlere yükleyerek sorumluluktan kaçmaya çalışmıştır.

Bunun üzerine işçiler 11 Temmuz günü için eylem çağrısında bulundular. Bu çağrıyı duyan patronlar apar topar 10 Temmuz akşamı işçileri çağırarak ödenmemiş maaşlarının bir kısmını işçilere ödediler. Şirket geri kalan ödemeyi de önümüzdeki günlerde yapacağı taahhüdünde bulundu. Konuya ilişkin şantiye önünde işçilerle birlikte eylem yapan İnşaat İşçileri Derneği, patronların eylemden korktukları için ödeme yapmaya ikna olduklarını söyleyerek, basın açıklaması yapmak yerine bilgilendirme yapacaklarını söylediler. Ayrıca yapılacak ödemeyi takip edeceklerini ve öde-

me olmadığı takdirde eylem gerçekleştirmeye devam etmekte kararlı olduklarını vurguladılar.

Partizan'dan Divan işçilerine ziyaret

Kartal: DİSK/Gıda-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan Koç Holding'e ait Divan Turizm AŞ işçileri, açtıkları işe iade davasını kazanmalarının ardından patronların kararı yerine getirmeleri için direniş çadırını çağrı pankartlarıyla süslemeye başladılar.

Ramazan ayı ve kavurucu yaz sıcaklarına rağmen direnişlerinin 145. gününde kazanımla devam eden Divan Pastanesi işçilerine Partizan okurları bir ziyaret gerçekleştirdi. Gıda-İş Sendikası İstanbul Şube Başkanı **İbrahim Kızılyer** yapılan ziyareti anlamlı bulduğunu belirtti.

Poliday'da patron hırsızlıkta, işçiler nöbette

İstanbul: Avcılar-Firüzköy'de bulunan ve 2012'den bu yana iflasın eşiğinde olan **Poliday Ayakkabıcılık** şirketinin iflas kararı ve borçları kayyuma devredilmiş ve mahkeme iflas kararını birkaç defa erteleme kararı almıştı. Son olarak 9 Temmuz günü görülen davada mahkeme şirket hakkında iflas kararı verdi.

Bu durumdan işçileri haberdar etmeyen patron 10 Temmuz gecesi 6 katlı fabrikanın 4 katında bulunan makineleri TIR'a yükleyerek kaçırmaya çalıştı. Bu durumu fark eden işçiler polisi arayarak hırsızlığı ihbar etti. Makinelerin bir kısmını çalan patron **Mustafa**

Ceyhan Yeşildağ ve oğlu **Mehmet Yeşildağ**, polisin gelmesiyle fabrikadan apar topar kaçtı.

Patronun hırsızlığa devam etmesine engel olmak isteyen işçiler fabrika

Serapool'de işçilere patron davası

Kartal: DİSK'e bağlı Cam Keramik-İş'te örgütlenen Serapool'de hakları olan almak için direnişe geçen işçilere patron tarafından dava açıldı. Davada 8 işçinin "kanunsuz grev" yaptığı iddia edildiği için açılan dava 28 Temmuz'a ertelendi. Mahkemenin ardından direnişi ziyaret ettiğimizde sohbet ettiğimiz işçilerden **Şenay Çalkaya** "Fabrikaya geri dönmek ve çalışmak istiyorum. İşten atılma korkusu yaşamadan insanca bir ücret istiyorum. Sendikah olmak ve saygı görmek istiyorum" dedi.

önünde nöbete bekleyişe geçtiler. Sendika yöneticilerinin ve **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB)** üyeleri de işçileri ziyaret ederek, nöbete dahil oldu.

İşçilerden görüştüğümüz **Nebi Yılmaz** ve Deriteks Örgütlenme Uzmanı **Engin Çelik** ile yaptığımız görüşmelerde işçilere ödenmeyen 1,5 aylık ücretlerini ve yıllık izin paraları nedeniyle işçilerin de patronu icraya vereceğini belirttiler. Amaçlarının önümüzdeki hafta başlayacak olan bayram öncesinde işçilerin ücretlerini almasını sağlamak olduğunu söylediler.

Kimyasalların soframızdaki adı: PESTİSİT!

Kulağa pek tanıdık gelmeyen fakat hepimizin sağlığını olumsuz yönde etkileyen pestisitler yediğimiz sebze ve meyvelerde maalesef yüksek oranda bulunmakta. Gıda üretiminde kullanılan kimyasal maddeler yani pestisitler yüzünden sağlığımız tehlike altında!

Pestisitler, tarımsal ürünleri çeşitli zararlılardan korumak için kullanılan kimyasallardır. Bu kimyasallar, üretilen gıdayı korur, üretimi artırır fakat insan sağlığına ciddi şekilde zarar verir. Sayısı 800 civarında olan bu kimyasalların üründe bıraktığı kalıntılar insan sağlığına zarar vererek beraber çevrede de çok ciddi sorunlar yaratır. Pestisitler, tarımsal üretim yaparken ürünlere zarar verdiğini düşündüğümüz canlılara karşı kullanılmasıyla beraber sofralarımıza geldiğinde kimyasal maddelerin kalıntılarını taşımaktadır.

Bugün kimyasal maddelerin kullanımı tüm dünyada yasal. Kullanımın yasal olmasıyla beraber pestisit kalıntılarının, her gıda ürünü için Maksimum Kalıntı Limiti (MKL) değerleri kontrol ediliyor. Maksimum Kalıntı Limiti'nin üzerindeki gıdalar yasaklanıyor. Fakat Türkiye'de bu araştırma-inceleme yeterince gelişmediği için sağlıksız sonuçlar ortaya çıkıyor. Daha doğrusu bu topraklarda insan sağlığına değer verilmediği için, bu konu üzerinde fazla yoğunlaşılıyor.

Akdeniz Üniversitesi Gıda Güvenliği ve Tarımsal Araştırmalar Merkezi, beş kişilik ekiple 2013 ve 2014 Ocak ve Nisan ayları arasındaki gıda ürünlerini pestisit açısından analiz etti. Uluslararası kabul gören analiz metoduyla yapılan çalışmalarda çok çarpıcı sonuçlar ortaya çıktı. Türkiye'de domates, yeşil biber, salatalık, patlıcan gibi temel ürünlerde limit değerlerinin çok üzerinde pestisit tespit edildi.

2013'te toplamda 400 gıda örneği, 2014'te de toplam 309 gıda örneği analiz edildi. 2013'te ana-

liz edilen ürünlerin yüzde 21'i, 2014'te analiz edilen ürünlerin yüzde 25'i limit değerinin pestisit kalıntısı içeriyor.

Devlet aldatmacası

Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, son 10 yılda pestisit kalıntı oranının yüzde 1'lerin altına düşürüldüğünü iddia ediyor! Avrupa Birliği ülkelerinde yüzde 3-5, ABD'de ise yüzde 3-4 olduğunu düşünürsek, Türkiye'nin gıda üretiminde ne kadar sağlıklı(!) olduğunu görmek mümkün! Türkiye iddiaları büyük bir aldatmacadan ibaret olmakla beraber halkın sağlığını hiçe saymak, gerçekleri alçakça çarpıtmaktır!

Çıkan sonuçların farklı olmasının en büyük nedeni yurtdışına ihraç edilen ürünlere ait analiz sonucunun yurtiçi pestisit denetimi çalışmalarınımsı gibi gösterilmesidir. Hepimizin de bildiği gibi Türkiye topraklarında üretilen en iyi, en kaliteli ürünler yurtdışına gönderiliyor. Bu noktada önemli bir örnek vermekte fayda var. Bu yıl Türkiye'de üretilip ihraç edilen 25 tonluk domates Rusya tarafından kabul edilmemiştir. En kaliteli, en iyi domateslerin ihracat edildiğini ve bu domateslerin de beğenilmediğini düşünürsek yediğimiz domateslere baktığımızda olayın vahim boyutu bir kez daha ortaya çıkıyor.

Diğer bir önemli konu ise Türkiye'de tarımsal üretimde kul-

lanılan pestisitlerin tamamını analiz edebilecek bir laboratuvarın olmamasıdır.

Küçük üretici yok ediliyor!

En önemli konuya gelirsek, Türkiye'de uygulanan tarımsal politikalar nedeniyle tarım şirketleşiyor ve bu da kimyasal madde kullanım oranını artırıyor. Gıda üretiminde doğal kaynak kullanımına dayalı, çevre dostu üretim teknikleri kullanmak bir gereklilik olsa da bu ne devletin, ne komprador burjuvazinin ne de toprak ağalarının işine geliyor.

Son 10 yıla bakıldığında tarım arazilerinin yüzde 17'sinde üretimden vazgeçildiği görülüyor. Küçük üretici devletin politikalarıyla beraber yok edilmek isteniyor diyebiliriz.

Bu kimyasal kalıntıların insan sağlığı açısından bıraktığı etkiler baktığımızda, sindirim, sinir, üreme ve hormonal sistem gibi çeşitli hayati sistemler üzerinde olumsuzluklar yaratıyor. Ve bu etkilerin yaş küçüldükçe arttığı dikkat çekici bir noktada duruyor. Yüksek toksik etkiye sahip bazı pestisitlerin kansere yol açabileceği de belirtiliyor.

Üretimin sadece kâr endeksli olduğu, azami üretim-kâr mantığıyla hareket edildiği toplumumuzda insanın değeri ile beraber insanlığın ömrü de kısaltılıyor.

Emekçinin
Gündemi

Kaza, fitrat, kader değil;
işçi cinayetleri!

2015 yılının ilk altı ayında en az 794 işçi cinayeti yaşandı. İşçi katliamının en fazla yaşandığı ay ise 162 işçinin öldüğü Mayıs ayı oldu. İşçilerin ölüm sebebi arasında bu yıl birinci sırada trafik kazaları; 225 işçi trafik ve servis kazalarında yaşamını kaybetti. İşçi ölümlerine basit bir zayıf gözüyle bakan patronlar, bu ölümler trafik kazalarıyla gerçekleştiğinde trafik kazası diyerek geçmekle yetiniyor. Hatta patronlar cephesinden en cezasız kalan işçi cinayetine dönüşebiliyor trafik kazaları. Bu açıdan baktığımızda trafik kazaları bir işçi sağlığı sorunudur. Servis araçlarına, araba bagajlarına doldurulmak suretiyle hiç bir güvenlik önlemi almadan çalışmaya götürülen işçilerin ölümlerinden başta patronları olmak üzere bu konuda sistematik bir şekilde politika üretmeyen devlet sorumludur. Bir diğer cinayet sebebi ise meslek hastalıkları... Tespiti ve istatistik bilgilerin edinilmesinde en zorlanılan işçi cinayetlerinden birisi olan meslek hastalıkları bu süreçte en fazla işçi cinayetine neden olan sebeplerden biri ve her geçen gün artan bir seyir izliyor.

Güçlü bir tepki ve öfkenin örgütlenemediği, örgütsüzlüğünün arttığı bu süreçte devlet cephesinden geliştirilen ve toplumsal psikolojiyi dumura uğratan, sınıf kinini kontrol ve dizginleme politikası olarak kader, fitrat açıklamalarının işçi cinayetlerini sıradanlaştırma operasyonları anlamına geldiğini söylemeliyiz. Dini inançlar sömürülerek işçi cinayetleri noktasında en yetkili ağızlardan yapılan açıklamalar, bir celladın ruh halini yansıtmaktadır.

İşçi cinayetlerinin politik karşılığı, sermayenin daha fazla kâr edebilmesi için işçilerin yaşamlarının değersizleştirilmesinden başka bir şey değildir. Emperyalist-kapitalist sistem bütün dünyada bu uğurda her yıl yüzlerce binlerce işçiyi iş kazası adı altında katletmekten sakınmamaktadır. Emek sömürsünün en katmerlisini yaşayan kadın ve çocuk işçiler, işçi cinayetleri bilançosu içerisinde de en geniş yeri kaplamaktadır. Bu yıl yaşamını yitiren 794 işçinin 50'si kadın, 8'i 14 yaş altı çocuk, 18'i ise 15-17 yaş arası çocuk işçilerden oluşuyor. Sigortasız, sendikası, kayıt altına alınmadan çalışmanın en çok olduğu alanlarda çalışan kadın ve çocuk işçilerin iş cinayetine kurban gitmelerinin ve yaralanmalarının tespiti de en az olmaktadır. İşçilikleri kayıt altına alınmadığı gibi ölümleri de işçi cinayeti olarak kayıt altına alınmamaktadır.

Burada bir de göçmen işçilerin gerçekliğini görmek gerekir. Suriye'de yaşanan savaştan sonra Türkiye'ye geçen binlerce göçmen işçi, şovenizm ve ırkçılık kışkıracı en ağır koşullarda, ucuz iş gücü olarak görülmektedir. Sığınmacı durumlarından faydalanılan göçmen işçiler, işçi cinayetlerinden de azade tutulmamaktadır. Bu yılın ilk altı ayında katledilen 794 işçinin 37'si göçmen işçilerdir ve bunların 29'unu Suriyeli işçiler oluşturmaktadır. İşçi cinayetleri her yazımızda ifade ettiğimiz gibi bir savaşın bilançosu anlamına gelmektedir.

Bütün bu tablolardan sonra işçi cinayetlerinin sorumlularının cezalandırılması noktasında birkaç örneğe değinmek gerekiyor. **Esenyurt'ta Marmarapark** AVM inşaatında yaşamını yitiren 11 işçinin davasında patron beraat etti. **Ermenek'te** 18 madencinin yaşamını yitirdiği davada yargılanan, içerisinde işverenlerin de olduğu sanıklar işçi aileleri sinir krizleri geçirirken, bütün pişkinlikleri ile mahkemeyi gülerken, kendi aralarında şakalaşarak izleyebilmektedirler. **Torunlar Center'de** denetim yapılmasına soruşturma izni verilmemiştir. **Soma** davasının sonucu ise daha başından bellidir.

Bütün bu işçi cinayetlerinde değil asıl sorumluların cezalandırılması, göstermelik olarak mahkemeye çıkarılanların dahi cezalandırılmamaları sistemin kendi kendini ödüllendirmesidir. Doğallığında cinayetlerin sorumlulukları olan sistemin sahipleri elbette ki kendi mahkemelerinde kendilerini cezalandırmayacaktır. Ancak toplumsal olarak gelişen işçi sınıfının öfkesi bu tablonun tersine çevrilmesini sağlayacak. Bugün sistemi bekleyen ekonomik-siyasal kriz işte bu açıdan işçi sınıfı lehine çevrilecek odak noktaları oluşturmaktadır. Sistemin krizini işçiler lehine fırsata çevirmek için öfkenin patlama noktalarına konumlanarak örgütlenmeliyiz.

Yalvaç'ta ölen 16 işçi için kamu davası bile açılmadı

H. Merkezi: Geçtiğimiz sene Yalvaç'ta 16 mevsimlik tarım işçisinin ölümüyle sonuçlanan iş cinayetiyle ilgili soruşturmaya takipsizlik kararı verildi; kamu davası bile açılmadı.

Tarım işçilerinin güvencesiz çalışma koşulları son dönemlerde artan iş cinayetleriyle bir kez daha gündeme gelirken, işçilerin hayatını kaybettiği iş cinayetlerine ilişki dosyalarda ise tek bir adım ilerlenmediği görüldü.

31 Ekim 2014'te Konya-Akşehir'den elma bahçesinde çalışan işçileri Isparta-Gelendost'a götüren midibüs Yalvaç İlçesi'nde devrilmiş; sürücü ve 16 mevsimlik tarım işçisi hayatını kaybetmişti. 16 mevsimlik tarım işçisiyle ilgili olayda tek suçlu ölen şoför olduğu gerekçesiyle kamu davası bile açılmadı. Ardından sürücü dahil 24 kişi kapasiteli midibüse 46 kişinin bindirildiği ortaya çıkmış, araçta 1200 kilogramlık yük fazlalığı tespit edilmişti.

“Sürgün sevklerine son”

İstanbul: 173. F oturmasında “Hasta tutsaklara özgürlük” şiarıyla onlarca insan Galatasaray Lisesi önünde biraraya geldi. Eylemde sürgün sevklerle gündeme gelen Bakırköy ve Metris Hapishanelerine değinildi. Konuşmada; “Bakırköy Kadın Hapishanesi ile Metris R Tipi Hapishane boşaltılıyor şu anda. Metris’te yaklaşık 50 hasta mahpus var. Diğerleri Silivri’ye sevk edildi. Sevk edilen hasta mahpusların çoğunun tedavisi yarıda kesildi. Biz buradan bir kez daha sesleniyoruz yetkililere. Sürgünleri durdurun ve hasta tutsakları derhal serbest bırakın” denildi.

Daha sonra söz alan HDP İstanbul Milletvekili **Ali Kenanoğlu** “Maalesef hasta mahpusların durumu devlet tarafından pazarlık malzemesi olarak görülüyor. Müzakere sürecinde, barış sürecinde devlet hasta mahpusları kullanarak vicdansızlığını ortaya koymuş oldu. HDP olarak mecliste de alanlarda da ortak mücadele yürüteceğiz” dedi.

“Yaşamak nefes almak değildir”

İstanbul: Eylemlerinin 537. haftasında Cumartesi Anneleri Taksim Galatasaray Lisesi önünde “kayıp”ları için bir kez daha buluştu. Bu haftaki eylemde İHD kurucularından olan ve gözaltında kaybedilen **Vedat Aydın** anıldı. Eylemde söz alan HDP Şırnak Milletvekili **Ferhat Encü** “*Faili meçhul kelimesi acımıza acı katıyor. Çünkü öldürenler, katledilenler bellidir*” dedi.

Yapılan konuşmaların ardından Hayrettin Eren’in ablası **İkbal Eren** konuşmasında “Herkes doğar ve ölür, doğallığında faşist generaller de öldü. Ama doğmamış çocuklar bile onları katil olarak hatırlayacak” dedi ve geçtiğimiz günlerde ölen Tahsin Şahinkaya’nın da hesap vermeden öldüğünü söyledi.

Roboski’de askere “taş atan” beş katır öldürüldü!

28 Aralık 2012’de askerin havadan ve karadan yaptığı operasyonla Roboski’de bir katliam gerçekleştirildi. Katliamcı ve soykırımcı devlet geleneğinden vazgeçmeyerek 35 can aldı Roboski’de. Elbette ki amaç sadece Roboski’de katliam yapmak değildi. TC için stratejik bir bölge olan Roboski’de yapılan katliam ve sonrasındaki baskı politikaları ile Roboskililer göçe zorlanırken, böylece TC’nin “atını istediği gibi koşturmasının” ve DAİŞ çetelerine sınırsız yardım ve yataklık edebilmesinin önü açılacaktı.

Mesaj açık: “Köyü terk etmezseniz size burada yaşam yok!”

7 Haziran Genel Seçimleri’nden beridir yoğun baskı altında olan Roboski halkı 6 Temmuz günü, Roboski Katliamı’nın yapıldığı yaylaya giderek durumu protesto etmek istedi. Asker sevki yapıldığı için yayla yasağı uygulayan kolluk güçlerine karşı direnen Roboski halkına asker saldırdı. Roboski halkının, topraklarında asker sevkıyatı yapılmasını istemediğini vurgulaması üzerine 7 Temmuz sabah 04.00 sularında Roboski köyüne giren asker köyde gerçek mermi kullanarak terör estirdi. Köyde askere “taş atan” beş katır katledilirken kullanılan birçok tarım aleti ve ev ise ciddi zarar gördü.

“Roboski devletin tampon bölgesidir”

Asker baskısı ve saldırılarına ilişkin, Roboski Katliamı’nda yakınlarını kaybeden ve yaşanan olaylarda asker saldırısına maruz kalan HDP Şırnak milletvekili **Ferhat Encü** ile Roboski’de yapılan asker baskısı üzerine söyleşi gerçekleştirdik.

Uzun zamandır saldırıların yoğun oldu-

ğunu vurgulayan Encü olayların boyutlandığını duyduğunda hemen Roboski’ye geçtiğini vurguladı. Yapılan bu ablukayla Roboski’yi askeri bir üst haline getirdiklerini ve Roboski’nin devletin tampon bölgesi olduğunu vurgulayan Encü, askerin halka gerçek mermilerle saldırdığını ve yaşadığı saldırı anlarını anlattı. Gerginliği önlemek için milletvekili olduğunu vurgulayarak askerle konuşmaya çalıştığını söyleyen Encü, kendisinin de saldırılara maruz kaldığını söyledi. Encü olayları sakinleştirmek için askere milletvekili olduğunu söylediğinde ise askerin “*sen bizim milletvekilimiz değilsin, olamazsın da. Sen teröristlerin, hainlerin ve eşkıyaların vekilisin*” cevabını aldığını aktardı. Encü, ayrıca bölgede gazetecilere hiç tahammül gösterilmediğini ve askerin direkt silah doğrulttuğunu anlattı.

“Roboski halkı göçe zorlanıyor!”

Olayın kabul edilebilir bir durum olmadığını ve Roboski’de bir halkın iradesine saldırıldığını anlatan Encü şunları anlatıyor: “*Roboski halkı göçe zorlanıyor. İnsanlar yaylalarına çıkamıyor, hayvanlarını otlatamıyor, çocuklarını okulu bırakın; sokağa dahi çıkaramıyor. Halkın ekonomik gücü zayıflatıldı ve artık perişan haldeler. Sadece Roboski’de değil bu saldırılar Kürdistan’ın birçok yerinde var. Ancak Roboski devlet açısından bir hırs haline gelmiştir.*”

Ayrıca Roboski’de bulunan vicdani retçi

Yannis Vasilis Yaylali’den de Roboski’de yaşanan asker saldırısına ve halkın tepkisine dair görüşlerini aldık.

“Bir doksanlar uygulaması”

Yaylali ilk olarak, Türkiye’nin Roboski köyünde ve yaylasında olup bitenle çalkalandığını ancak şehrin ve ilçenin mülki amirlerinin ortalıktan yok olduğunu vurguluyor. Şırnak milletvekillerinin birçok kez şehrin ve ilçenin amirlerine ulaşmak istediğini ancak pek mümkün olmadığını vurgulayan Yaylali şunları söylüyor: “*Askerin bize dediği gibi, bizim köy ve yaylaya devlet askere teslim etmiş durumda. Burada istenilen tek şey askerin gitmesi ve köylülerin yaylasına arazisine kavuşması. Burada yaşayan insanlar artık askerle IŞİD arasında bir fark görmüyor. Çünkü askerin yapmış olduğu köyleri insansızlaştırma politikasının IŞİD’e ait olduğunu biliyorlar.*”

Nereden baksak Kürt düşmanlığı, nereden baksak imha, inkar ve asimilasyon. Roboski, TC devleti için bir “hırs” meselesiyken bizler içinse hala kanamaya devam eden yara ve sorulacak hesap olmaya devam ediyor.

“Savaşın taraflardan birinin lideri esirse barıştan söz edilemez”

İstanbul: 5 Nisan’dan bu yana PKK lideri **Abdullah Öcalan**’ın ailesi, avukatları ve HDP heyetiyle görüştürülmemesiyle üzerinde yoğunlaştırılan tecrite son verilmesi ve Öcalan’ın serbest bırakılması talebiyle Öcalan’a Özgürlük Platformu, Elite World Oteli’de bir basın toplantısı düzenledi.

Toplantıda konuşan platform sözcüsü Av. **Eren Keskin** “*Barışı savaşınlar yapar, masaya savaşın iki taraf oturur.*”

Savaşın taraflardan birinin lideri, diğer taraftan elinde esirse barıştan söz edemeyiz. Bugün bırakın Sayın Öcalan’ın özgürlüğünü, ailesi ve avukatları ile görüşmesi dahi engelleniyor” dedi.

İmralı Hapishanesi’nin “hayalet hapishane” Guantanamo Hapishanesi’ne benzediğini söyleyen Asrın Hukuk Bürosu avukatlarından **Cengiz Çiçek**, “*Hayalet cezaevinde o ülkenin yasaları geçmez. İm-*

ralı’da da bu ülkelerin yasaları geçmiyor. Bu yönüyle bakıldığında İmralı da hayalet cezaevidir” dedi.

DBP’den **Hüseyin Koçuk**, “*Kürtler artık devletin Önder Apo ile bir diyalog geliştirmesini beklemiyor. Artık Sayın Öcalan’ın özgürlüğünü bekliyor. 7 Haziran’da Türkiye’nin diktatörlüğe gidişini durdurduk. Artık gündemimizde Önder Apo’nun özgürlüğünün sağlanması var*” dedi.

TC kendisiyle ancak bu kadar hesaplaşır

Ülkemiz tarihinde toplu katliamlar, sürgünler, kan, gözyaşı ve zulüm hiçbir zaman eksik olmamıştır. Böyle “şanlı” bir tarihe sahip olmak aynı zamanda bu tarihle yüzleşmeyi gerektirir. Halklar ve bağrından çıkarttığı devrimciler, bu kanlı tarihin tanığı aynı zamanda bu tarihten hesap soracak olanlardır. TC’den hesap sormasını beklemek ya da hesaplaşma sürecine girdiğini söylemek TC’yi tanımadır. Özellikle AKP hükümeti döneminde “geçmişle hesaplaşıyoruz” sloganı sıkça duyduğumuz bir söylemdi. Oy uğruna ve halkların tepkisinin önünü kes-

mek için göstermelik yargılamalar yapan TC, yakın zamanda bir tiyatro oyunu daha sergiledi.

Gelin bu oyunu hep beraber bozalım

Mehmet Ağar gibi eli kanlı bir katilin başrol aldığı ve figüranlarının da ondan aşağı kalır yanının olmadığı bir oyun bu. İlk perdede 90’lı yıllarda 19 kişinin katledilmesinde “suçlu” bulunan Mehmet Ağar “aklandı”. Ardından ikinci perde açıldı ve Diyarbakır Kulp ilçesinde 11 köylünün ölümünden sorumlu tuttıkları

dönemin Bolu 2. Komando Tugay komutanı **Yavuz Ertürk**’ün yargılanması sergilendi.

Gelelim son perdeye... Burada karşımıza, Silopi’ye bağlı Görümlü (Bespin) beldesinde 14 Haziran 1993’te 6 köylünün katili Şırnak 23. Jandarma Sınır Tümen Komutanı emekli Tuğgeneral **Mete Sayar** çıkıyor karşımıza. Oyunun sonunda bu katillerin hepsi serbest kalıyor. İşte faşist TC’nin kendisiyle yüzleşmesi bu kadar oluyor. Ama halklar, devrimciler ve yurtseverler bu oyunu verdikleri mücadele ile bozacak TC’yi kirli geçmişle birlikte tarihe gömecektir.

Hayata "asma yaprağı" ile bağlıyız biz!

Asma yaprakları... Maharetin onları ipince sarmakta olduğu, kadın olmanın "maharetli" olmakla eş tutulduğu, "maharet-siz" olduğumuzda ayıplandığımız, kınandığımız, dövüldüğümüz, toplamaya giderken kamyonetin açık kasasında ölüme terk edildiğimiz, toplarken cinsel şiddete maruz kaldığımız asma yaprakları...

Ve asma yaprakları 6 Temmuz günü Manisa'da 13'ü kadın 15 mevsimlik tarım işçisinin canını aldı. Bir kamyonetin açık kasasında canları hiçe sayılarak, emekleri ise en baştan beri yok sayılan 13 mevsimlik tarım işçisi kadın, geçtiğimiz sene Ekim ayında Isparta-Yalvaç'ta elma toplamaya giden çoğu kadın 18 mevsimlik tarım işçisinin sonunu yaşadılar; katledildiler!

Mevsimlik işçi olmak ölüm yolcusu olmaktır! Tarım işçisi olmanın, mevsimlik işçi olmanın adı artık ölüm yolculuğudur!

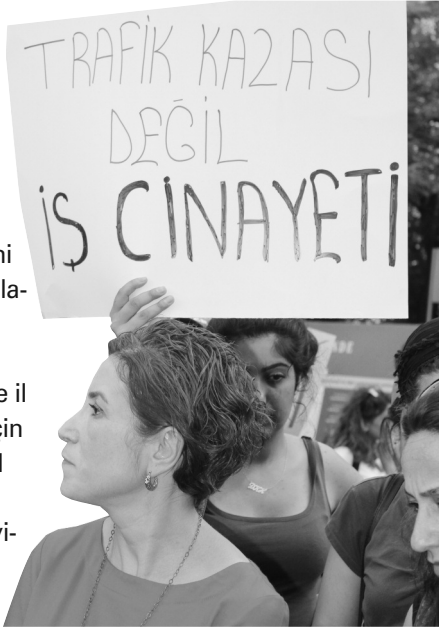
Türkiye'de yaklaşık 3 milyon tarım işçisi, toprağa düşen yağmurun baharın gelişini müjdelenmesiyle beraber yollara düşer. Kimisi T. Kürdistanı'ndan Karadeniz'e, kimisi Ege'ye doğru, kimisi ise çevre il ve ilçelerdeki tarım arazileri için düşer bu yollara ancak bu yol ölüm yolculuğu olur çoğu zaman. Yüzlerce işçi yaşamını yitiriyor bu ülkede... Ancak devlet erkânı meclisine veri-

len öneriler dikkate alınmıyor, hazırlanan "raporlar" okunmuyor. Çünkü işçilerin ölümü fitrat olarak görülen bir memlekette nedenler ve çözümlerine "kafa" yorulmuyor.

"İşçiler tarım sektöründe ölüme mahkûm"

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin yaptığı araştırmayla raporlaşmaya göre, "iş kazası" adı altında işçilerin en fazla yaşamını yitirdiği sektörün tarım olduğu görülüyor.

Türkiye'de işçi katliamlarının başında ilk sıralardan birini tarım iş kolu alıyor. Çalışma yaşamında işçilerin karşılaştığı kaza ve ölümleri izleyip raporlaştıran İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi, işçi katliamlarının yoğunlaştığı dört sektör arasında "değişmeyen" sektörün tarım olduğunu

raporladı. Diğer sektörler ise inşaat, taşımacılık ve ticaret/büro işkolları olarak sıralanıyor.

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin verilerine göre, 2015 yılının ilk altı ayında 646 işçi yaşamını yitirdi. İşçilerin en çok trafik/servis kazalarında, düşme, ezilme/göçük nedeniyle yaşamını yitirdiği belirlenmiş. Yalnızca Mayıs ayında "trafik/servis kazası" nedeniyle 48 kişinin yaşamını yitirdiği kayda alınmış. Manisa'da yaşanan kazayla birlikte bu sayı 63'e yükselmiş görülüyor.

Kadın mevsimlik tarım işçisi olmak...

Peki hem mevsimlik tarım işçisi hem de kadın olmak? Sömürünün katmerli hali demektir her ikisinin bir arada olması... Kadın tarım işçisi olmak ucuz iş gücü olmak ile eşanlamlıdır. Evde çifte iş yükü ile baş etmeye çalışırken bir taraftan da erkeklerden daha az ücret almak, bu ücretin de erkekler tarafından alınması demektir. Öte yandan, fazla dillendirilmese de -ki dillendirilse de suçlunun yine biz olacağımız açıktır- kadınlar olarak göç yollarında, tarlalarda tacize ve tecavüze maruz kalıyoruz ve şiddete uğruyoruz. Yani cinsel şiddet hayatın her alanında olduğu üzere burada da karşımıza çıkıyor.

Hal böyleyken açıktır ki hayata "asma yaprağı" ile bağlıyız biz! Açıktır ki o asma yaprağını sağlamaştırmak, sermayeye, erkek egemen sisteme karşı mücadele etmek ile mümkün!

Göğün yarısı

"Sevgili geçmiş, bütün dersler için teşekkür ederim"*

Uzun bir süredir köşemize ara vermiştik. Yeniden buluşmanın mutluluğunu yaşıyoruz şu an. Bu arada durmadık tabii. Seçimlerde HDP Kadın Koordinasyonu'nda ve çeşitli bölgelerdeki kadın seçim komisyonlarında yer aldık. Seçimlere dönük saldırılara karşı da, seçim zafesinde de sokaktaydık. 1 Mayıs'ta alanlarda mitinglere katılm sağladık, İstanbul'da çatışmalı geçen Okmeydanı'nda yerimizi aldık.

Bu süreçte bizim açımızdan önemli bir çalışmamız da 13 Haziran Cumartesi günü **Mor Çatı** ve **Cinsel Şiddete Karşı Mücadele Derneği** ile gerçekleştirdiğimiz *cinsel şiddetle mücadele ve güçlenme* konulu atölye oldu. Bu atölyede kimi zaman senelerdir yürüttüğümüz kadın çalışmasında deneyim edindiklerimizin doğruluğunu gördük; kimi zaman eksik bıraktıklarımızı fark ettik, kendi önyargı ve erkek yönlerimizi keşfettik. Ama en önemlisi sadece cinsel şiddete karşı değil, ataerkiye karşı bir bütün mücadele verirken asla ve asla keskin doğrularla hareket etmemek gerektiğini gördük.

Hemen ertesi gün de 3. kadın buluşmamızı gerçekleştirdik. Burada kısa dönem geçmişimizi ve geleceğimizi konuştuk. Eleştiriler havada uçtu, kahkahalar ve yazın olmazsa olmazı karpuzumuz eşliğinde... Dergimiz ile birlikte yazı nasıl geçireceğimizi konuştuk. Artık cinsel şiddet gündemini kapatmamız gerektiği konusunda herkes iknayı! Şimdi yaz sürecini en verimli şekilde geçirmemiz gerekiyor. Bunun içinde çeşitli kadın kampları ve eğitim çalışmaları örgütlenebileceği üzerinden karar aldık. Bu çalışmalarda özellikle "Sınıf ve Kadın" konusu bizim açımızdan ön plana çıkacak gündem olacak. Yaz aylarını daha çok, bir senenin koşturmacası sırasında eksik bıraktığımız eğitim çalışmamıza ayırma gibi bir yönelimimiz olacak.

Tabii bunu yaparken gündemin sıcaklığından kopacak değiliz. Keza ülkedeki ve Ortadoğu'daki gündem buna izin vermiyor. Hemen her gün kadınlar erkekler tarafından katledilmeye, LGBTİ'ler devlet ve korumaya aldıkları kesimler tarafından nefret saldırılarına uğramaya ve hedef gösterilmeye, mahkemeler katil ve taciz-tecavüzcülere bol keseden ceza indirimi vermeye, Ortadoğu'da kadınlar tarih yazmaya devam ederken; bizler de evimize kapanıp kitap okumaya gömülecek değiliz elbette!

HDP Eşgenel Başkanı **Figen Yüksekdağ**'ı "Susturun şu şirreti" diyerek hem kadın kimliğinden vurmaya çalışan hem de hedef gösteren erkek egemen medyanın karşısında sokakta olmaya devam edeceğiz. DAİŞ çetelerinin Amed mitingini ve Kobanê'yi bombalamalarını engellemek bir yana onlara destek olan TC devletinin, YDK aktivisti **Elif Kaya**'yı "Irak'ı bombalayacaklar" türünden asılsız bir iddiayı ve bir fotoğraf makinesini gerekçe göstererek tutuklamasına inat YDK örgütlenmemizi sürdüreceğiz. Kendisine "nikah kıymak" yani tecavüz etmek isteyen 5 DAİŞ çetesini öldüren ve ardından yaşamına son veren **Hatice Bekir Ali**'nin direnişinin önünde saygıyla eğilmek ve Manisa'da arkası açık bir kamyonda asma yaprağı toplamaya giderken canından olan 13 kadının hesabını sormak... Bu yaz; erkek egemen sistemin sömürücü, ayrımcı, baskıcı tacizci, tecavüzcü uygulamalarından payımıza düşenler bunlar ve dolayısıyla bizler aynı zamanda tüm bunlara karşı alanlardaydık ve olmaya devam edeceğiz.

Çünkü sevgili geçmişimiz, mücadele ile dolu geçmişimiz bize bunu koşulluyor. Çünkü kadının her anı ataerkiye karşı savaşa geçiyor. Kadınlar bir an bile boşluk bırakmıyor, bırakması halinde erkek egemen zihniyet hücrelerimize işleyen eşitsizlik kodları ile dolduruyor boşluğu. Ama biz boşluk bırakamayız, bırakmıyoruz. Çünkü tam o anda İranlı Reyhaneh, Kobanêli Arin, Iraklı Hatice, Ispartalı Nevin ve de son olarak Adanalı Çilem'in isyanı ile yeniden mücadelemizdeki ısrar diriliyor!

Kadınlar susmuyor ve kaderlerine razı olmuyorlarken, bizler üzerimize düşen görevi getirmek için bu mücadelenin en ön saflarında yer almak zorundayız. Önümüze çıkan erkek egemenliğinin tüm duvarlarını gözümüzü kırpmadan yıkmak ve kadın dayanışması ile yeni ve eşit bir dünyayı en yakınımızdan örnek zorundayız! Bunu yaparken de hem iç çalışmalarımız hem eğitim çalışmalarımıza yüklenecek hem de kadınların her isyanında orada olacağız.

* **Adana'da kendisine şiddet uygulayan ve fuhuşa zorlayan eşini öldüren ve "Hep mi kadınlar ölecek? Biraz da erkekler ölsün" diyen Çilem Doğan, başı dik ve elleri kelepçeli bir şekilde hapisaneye götürülürken üzerindeki tişörtte İngilizce yazan cümle...**

Kaza değil, kader değil; Katliam!

İstanbul: İşçi Sağlığı ve İşçi Güvenliği Kadın Meclisi'nin çağrısı ile 7 Temmuz günü kadınlar, Galatasaray Lisesi önünde Manisa'da meydana gelen işçi katliamı protesto ettiler.

6 Temmuz günü Manisa'nın Salihli ilçesine bağlı Çökelek köyünden balık istifi kamyonet kasasına doldurularak asma yaprağı toplamaya götürülen ve çoğu kadınlardan oluşan tarım işçilerine süt tankerinin çarpması sonucu 13'ü kadın olmak üzere 15 kişi yaşamını yitirmişti.

Yeni Demokrat Kadın gibi birçok kadın kurumlarının ve sendikanın da katıldığı eylemde katledilen kadın işçilere ilişkin bir basın açıklaması okundu.

Kadın tutsaklar: "Figen Yüksekdağ yalnız değildir!"

H. Merkezi: Geçtiğimiz haftalarda Star gazetesinin yaptığı haberle Figen Yüksekdağ'ı hedef göstermesinin ardından Ankara Kadın Kapalı Hapishanesi'nden **TKP/ML** ve **MLKP** dava tutsakları ortak bir açıklama yaptı. Cinsiyetçi saldırgan dilini kullanan Star gazetesinin bu saldırısının Figen Yüksekdağ şahsında tüm ilerici, devrimci kadınlara yapıldığını ifade eden

kadın tutsaklar açıklamalarında şunları ifade etti: "*Star gazetesini çileden çıkararak Yüksekdağ'ın katil, tecavüzcü DAİŞ hakkında konuşmuş olmasıydı. Bu cellatlara karşı Rojava'yı savunalım, umudu büyütelim di-yordu...*

Başta ilerici devrimci kadınlar olmak üzere bütün kadınlara çağrımızdır... Evlerden çıkarak, politik yaşama daha fazla katıla-

rak örgütlü gücümüzle erkek egemen sisteme savaş açalım...

Biz Ankara Kadın Kapalı Hapishanesi devrimci tutsakları olarak kadın yoldaşlarımızla hep omuz omuza olmakta, kadın devrimini büyütmede kararlıyız. Figen Yüksekdağ'a ve tüm kadınlarımıza dil uzatanlar karşılarında her zaman bizleri bulacaklardır."

TC'nin güvenlik sendromu ve Suriye

ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi doğrultusunda yönetmek istediği ve önemli oranda da başarılı olduğu Arap İsyanlarını birçok kez halkın demokratik devrim özleminin çalınması olarak tanımlamıştı.

Demokratik devrim özleminin; on yıllardır yönetildikleri diktatörlüklere yönelik öfkenin bir tezahürü olan isyanlar, emperyalizm elinde pasifize edilmiş ve parçalanmıştır.

2011'deki Arap İsyanlarının yarattığı şartlar; Libya, Irak ve Suriye'nin fiilen parçalanmasına neden olurken; bu parçalanma artık Yemen'de yakın, Mısır'da ise potansiyel bir ihtimal olarak gündemdedir.

Ancak önemle bahsedilmesi gereken nokta, buradaki parçalanmadan Suriye'de Rojava pratiğini ayırmak gerektiğidir. Her ne kadar ABD'nin BOP kapsamında Bölgesel Kürt Yönetimi olsa da ipler tamamen emperyalizmin elinde değildir; emperyalizme rağmen gelişen bir içeriğe sahiptir.

Rojava'nın ilanı ve devamında Kürt Ulusal Hareketi'nin bölgesel ilerleyişi bölge gericiliğinin gelişimini engellemiş ve emperyalizmin bölgesel planının önüne set olmuştur. Çünkü tablo her ne kadar hakim sınıflar nezdinde bir bölünme olsa da esas olan dört parçada bir birleşme hamlesi olarak emperyalizme karşı bir içeriğe sahiptir.

Suriye ekseninde çeşitli evrelerle süregelen savaş bugün artık bir düzenlemeyi işaret etmektedir. Savaşın 2011 yılında olduğu gibi devam ettiği söylenemez. Ancak savaşın geldiği evre artık daha fazla bölünme ve parçalanmayı da ön görmemektedir. Durumun gösterdiği tablo bu saatten sonra mevcut parçalanmaların bölge devletleri ve hakim sınıfları nezdinde kabul görülmesi ve sindirilmesinden ibaret olmaktadır. TC açısından ise bu tablo yıllara varan tahammülsüzlüğün devam ettiği şeklinde kendini

Suriye sınırlarına dönük yapılan askeri yığınaklar gösterdi.

Sınır güvenliği değil, Rojava'nın boğulması!

Kobanê direnişi ve bölgeye giren Peşmerge güçleri ile birlikte ABD'nin Rojava üzerindeki planları az da olsa belli olmaya başladı. DAİŞ'e karşı verilen direniş ile YPG dünya nezdinde meşruluğunu bir manifesto ilan etti. Ortadoğu devletlerinin çaresiz kaldığı DAİŞ karşısında zaferi ile KUH, bugün kolay geçilebilecek bir köprü olmadığını göstermiş oldu. Öyle ki başta TC olmak üzere birçok bölgesel taşeronun KUH'a karşı herhangi bir ta-

gün geline aşamada güvenlik bölgesini dillendirmekte ve ısrar etmektedir. Esad'ın devrilmesi ve tekfirçilerin örgütlenmesi için istenilen güvenlik bölgesi, şimdilerde Rojava'nın oluşumu ve Esad'ın askeri ve siyasal olarak gücünü tesis etmesi ile kendi güvenliği için istenir oldu.

Hiç kuşkusuz ABD, Suriye politikasından bir kârın yanısıra bölgede rol alan taşeronlarının istikrarı ile de çıkmak istemektedir. Bu konuda ABD'nin Suriye'den sorumlu yetkilisi emekli general **John Allen** ve Pentagon Savunma Müsteşarı **Wormuth**, Türkiye'de bir gizli toplantı gerçekleştirdi. Bu toplantıda masaya yatırılan konuların "**sınır güvenliği ve Kürt bölgeleri**" olması çeşitli ipuçlarını ortaya koymaktadır.

TC'nin sınır güvenliği tartışmaları ekseninde oluşturmak istediği güvenli bölge, ABD tarafından reddedildiği şekilde tarif edilse de ABD bunu henüz vakti gelmemiş bir proje olarak ifadelendirmektedir. Burada açık biçimde belirtmek gerekir ki bu güvenlik bölgesi en başından bu yana askeri konumlanışı ile ABD tarafından sağlanmaktaydı. Mesele ise bu istihbaratın TC tarafına bırakılmasıdır.

Suriye politikasında ise ABD'de **Michael E. O'Hanlon** imzasıyla ortaya konan politika, ciddi tartışmalar yaratmaktadır. Önerilerde, bölgede bir konfederal yönetim kurulması tartışılmaktadır. "Dekonstrüksiyon" olarak ortaya konan bu proje Suriye'de kurulacak konfederal sistemde bir merkezi hükümet olmakla birlikte otonom özelliği oldukça yüksek özerk bölgeleri de öngörmektedir. Bu öngörü içinde ise hayata geçirilecek birçok proje bulunmaktadır. Ancak bu projede en temel olan bölgede merkezi hükümetin dışında kalan otonom bölgelerin ABD, Suudi Arabistan, Türkiye, İngiltere ve Ürdün tarafından denetim altına alınacak olmasıdır.

Bu ise esas olarak Suriye'de hayata geçirilecek bir yapı sökülmesi projesi iken aynı zamanda PYD kantonlarının denetim altına alınması, sömürgeleştirilmesi kapsamını da içine alıyor. Ancak bu proje uluslararası engellerin hesaba katılmaması ile oluşturulan bir projedir.

Amaç emperyalizmin pazar ihtiyacı

ABD emperyalizmi bölgesel çıkarları doğrultusunda uzun bir süredir bir

dizayn sürecine girmiş bulunmaktadır. Bu çabanın ürünü olarak özerk bölgelerin denetimi, buraların pazarını kendine göre şekillendirmekten ibarettir. Oluşan bölgelerin Esad'ın tahakkümünden korunması şekliyle ifade edilen bu proje aynı zamanda TC'nin istediği bir projedir.

Ancak ne var ki Rusya, Çin ve İran devletlerinin olmadığı varsayımı üzerine kurulu bu stratejinin geleceği ne kadar garanti bilinmez.

Zira 2011 kapsamında silahlı grupların Humus'un Baba Amr bölgesini "kurtarılmış bölge" haline getirmesi, tıpkı Libya'da olduğu gibi "sivilleri koruma" gerekçesiyle güvenli bölge oluşturulması hedefine yöneliktir. Ancak o dönemde "insani yardım koridoru" oluşturma adıyla BM'ye getirilen karar tasarısı 4 Şubat 2012'de Rusya ve Çin tarafından veto edilmiş; böylece ABD de "güvenli bölge" önündeki uluslararası engelin büyüklüğünü görmüştü. Bu açıdan istenilenlerin bu zamana kadar nasıl bir engeli bulunuyorsa bundan sonra da bulacaktır. Bu açıdan emperyalistler arası pazar dalaşında gelinen evre ile bu süreç bir netlik kazanacaktır.

TC için savaşın sonucu şimdiden belli!

En başından bu konuya "TC için savaşın sonucu şimdiden belli!" kanaatiyle başlamak yanlış olmaz. Açık biçimde TC'nin Suriye'ye saldırı hesabı stratejik yenilgisini derinleştirir. Bu, aynı zamanda iç politikada da bir krizin temellerini oluşturur. Suriye'deki politik gelişmelerin bir tarafı olan ve bütün tekfirçi örgütleri aktif olarak destekleyen Türkiye'nin belirlemiş olduğu strateji bütünüyle çökmüştür. Bu bakımdan DAİŞ ve El Nusra merkezli Fetih Ordusu'nun alacağı herhangi bir askeri yenilgi, Türkiye'nin politik yenilgisiyle eş değerdedir.

Esad ve Hizbullah'ın Suriye merkezinde başlattığı büyük saldırı ve YPG'nin bölgede sürdürdüğü temizlik operasyonu, TC'nin çıkmazını derinleştirmiştir. TC'nin Suriye içindeki imtiyazları için istediği güvenlik bölgesini şimdi ise demografik yapısı için istemektedir. Bu hevesle sınıra yaptığı askeri sevkiyat aynı zamanda bir korkunun tezahürü olmakla birlikte dış politikada **yenilginin resmidir**. Rojava'nın sınır bölgeleri DAİŞ ve El Nusra'nın elindeyken, Türkiye için herhangi bir güvenlik sorunundan bahsetmeyen, aksine tekfirçiler için güvenlikten bahseden TC, PYD'nin kritik sınır bölgeleri üzerinde hakimiyet sağlaması ile kendi telaşını gizleyemez olmuştur. Rojava'daki bu gelişmeler her ne kadar telaş ve kriz ortamı yaratsa da halk kitleleri için bir zafer ve manifestodur.

Onların dini: Para, zulüm, katliam!

Ramazan ayı ile birlikte sosyal medya üzerinden Çin hükümetinin özellikle Sincan Özerk Bölgesi'nde Müslümanların oruç tutmasını yasakladığı ve işkence yaptığına dair paylaşımlar yayımlanmaya başladı.

Paylaşımların doğru olup olmadığına dair birçok söylentiyle yaygınlaşan fotoğrafların bir kısmının filmlerde temsili olarak çekildiği, bir kısmının resim olarak yayımlandığı ve bazılarının da Çin'in başka bölgelerinde polislin eylemcilere yönelik yaptığı saldırılarda çekilen resimler olduğu anlaşılırken Anadolu Ajansı da bölgede bir araştırma yaptığını ve Çin'in Uygur Türkleri'nin oruç tutmasına ve ibadet etmesine izin vermediği iddialarıyla ilgili somut bir kanıt bulunmadığını belirtti.

Olayın doğru olup olmaması bir kenara Türkiye'deki yansımaları oldukça dikkat çekici "eylem" tarzlarına sebep oldu. MHP ile yakından ilişkisi olduğu bilinen Ülkü Ocakları adlı faşist oluşum, pek çok ilde trajikomik denilebilecek saldırılara imza attı. Çinli sarnarak Güney Koreli turist grubuna saldırılardan Çin Devrimi'nin önderlerinden Mao Zedung'un kuklasını yakmaya, hatta bir Uygur Türkü'ne saldırmaya kadar giden saldırılarla iş çığırından çıkarken MHP Genel Başkanı **Devlet Bahçeli**'nin, Sultanahmet Meydanı'nda Güney Korelilerin dövülmesine ilişkin, "*İkisi de çekik göz; Çinli ile Koreliyi nasıl ayırt edeceksin*" şeklindeki bir nevi "bulduğunuz her çekik gözlüye saldırın" yorumunda bulunması saldırıların gayet organize bir şekilde ilerlediğini açığa çıkardı.

Çin "sütten çıkma ak kaşık" mı?

Olay akışı bu şekilde gerçekleşirken öncelikle şunu belirtmek gerekiyor ki; paylaşımların doğru çıkmaması Çin'in "sütten çıkma ak kaşık" olduğunu göstermiyor. Çin devleti, modern revizyonizmin gelişim göstermesi ile birlikte Çin sınırları içerisindeki yaşayan azınlıklara yönelik baskıları artırmış durumda ve antidemokratik uygulamaların hem etnik gruplara hem de sosyal gruplara yönelik gerçekleştirildiğine dair uluslararası alanda paylaşılan çok sayıda bilgi ve belge söz konusu.

Hali hazırda Çin'in Uygurlara ayrımcılık ve asimilasyon uyguladığını ve topraklarını sömürdüğünü görmek gerekir. Bu bakımdan Sincan Bölgesi'nde Uygur Türkleri'ne yönelik politikaların sertleştiğini söylemek de yanlış olmayacaktır. Çin yönetimi kendisini hangi politik kimlikle tanımlarsa tanımlasın uyguladığı asimilasyon politikalarını eleştirmek bir sorumluluktur. Ancak bu politik kimliğin de sosyalizmle uzaktan yakından bir bağlantısı olmadığı da açıktır.

Mao Zedung önderliğindeki 1949 Çin Devrimi ile birlikte kurulan Çin

Halk Cumhuriyeti'nde, Mao Zedung'un ölümü ile birlikte modern revizyonizm gelişim göstermeye başlamıştır; beraberinde ülkede kapitalizmin hakim olduğunu söylemek mümkündür. Açık ki Çin'in politikaları ve uygulamalarını "komünizm" olarak nitelleyenler ülkenin gerçekliğini bilmediklerinden değil, buradan doğru da MLM'ye saldırmayı hedeflemektedirler; anti-komünist propagandayı böylece güçlendirmektedirler.

Bir elmanın iki yarısı: AKP-MHP

Tam da Ramazan ayı itibari ile yaygınlaşan bu paylaşımlar TC'nin şovenizm gerçekliğine hizmet etti- ediyor. Tek din-dil-ulus üzerinden kendisini var eden TC, bu tekçi anlayışı sürdürmek üzere Gezi İsyanı, Rojava süreci, Kobanê Serhildanı ve 7 Haziran Genel Seçimleri ile kitleler nezdinde kırılan şovenizmi onarmaya çalışıyor.

Gezi İsyanı'nda muhalif her kesimin bir araya gelişi ve beraberinde faşizmin en kanlı yüzünün geniş kitlelere temas etmesi ile beraber ülkenin batısından doğusuna toplumsal bir muhalefet yükselirken; Lice'de kalekollara karşı direniş sırasında Medeni Yıldırım'ın katledilmesinin ardından "Gezi ruhu" şovenizmin kırılmasını hızlandırdı. Gezi İsyanı ile birlikte başlayan bu kırılma, Rojava'ya yönelik TC-DAİŞ işbirliği ile gerçekleşen katliam ve saldırılarla beraber ivme kazandı; 7 Haziran Genel Seçimleri'nde HDP'nin izlediği politik hat, TC'nin tekçi anlayışına karşı önemli bir adım oldu. Kürt Ulusal Hareketi'nin kuruluşu ve sonrasında etkili olduğu HDP'nin %13'lük başarısı ile bahsettiğimiz gerçeklik kendini somutta da gösterdi.

TC'nin temellerini üzerine kurduğu tekçi anlayışın yavaştan sarsılması ile birlikte sistem, var olan politikaları eklenenden sapmayarak sadece yeni hatlar örmüş ve dini muhafazakarlık üzerinden Ramazan ayında halkı harekete geçirmenin oldukça kolay olduğunu bilerek halkın inançlarını kendisine araç edinmiştir. Kuşkusuz bu yeni hat, ezilenler nezdinde boşa çıktığı takdirde sistem başka söylemleriyle de saldırmaya devam edecektir.

Diğer yandan bu süreçte MHP'nin bu kadar ön plana çıkması da dikkat çekicidir. Saldırıların MHP'li faşist gruplarca gerçekleştirilmiş olması, Bahçeli'nin söylemleri ile beraber sistemin, politikalarını uygulama noktasında AKP'ye yüklediği rolün bir kısmını MHP'ye bölüştürdüğü açıktır. Nitekim "Çözüm Süreci" de aynı gerçekliğe sahiptir.

Özellikle Genel Seçimler öncesi ve sonrasında süreç nedeniyle AKP'nin Kürt ulusuna yönelik inişli-

çıkışlı söylemlerinin (dikkat çekmekte fayda var, sadece söylemler inişli çıkışlı. Pratikler ise aynı ivmeyle devam etmiştir) eksik bıraktığı tarafları bir elmanın ikinci yarısı misali MHP tamamlamıştır-tamamlamaya devam ediyor. HDP'nin barajı geçmesi ve üstelik de MHP'yle eşit sayıda milletvekili çıkarılmasıyla sarsılan AKP ve MHP'nin tam da şimdi, erken seçim olasılıkları öngörüsüyle böyle bir kampanyaya ihtiyaç duyması şaşırtıcı değildir.

"Tencere dibin kara seninki benden kara"

Uygur Türkleri sorununun ortaya konulma biçimini, halka zulümde sınır tanımayan Erdoğan'ın "*Ey Esed, halkına zulüm etme*" söylemine benzetebiliriz. Baskı, asimilasyon, işkence, katliam, medya sansürü gibi konular üzerinden eleştiri sunan TC, kendi politika ve pratikleri üzerinden hafıza kaybına uğramış gibi davranıyor. Doğu Türkistan'da yaşanan vahşete Türklük ve İslam adına karşı çıkanlar, yaşadığımız topraklar üzerinde yine İslam adına gerçekleştirilen katliamların (Sivas, Maraş, Çorum vb.) sorumlusudurlar. DAİŞ çeteleri ile işbirliği yapan TC, Müslümanların "soykırım"a tâbi tutulduğundan bahsederken Ortadoğu'daki katliamların ortaklığını yapmaya devam ediyor.

Unutmamak gerekir ki TC'nin dine yaklaşımındaki ikiyüzlülüğü ise çok yakın bir tarihte bir kez daha kendini ortaya koydu. Ramazan ayının ilk haftasında Kobanê'de DAİŞ çetelerinin sahur vakti gerçekleştirdiği bölgedeki ikinci büyük katliamında, DAİŞ çetelerinin bölgeye sızmasını sağladı.

AKP'nin 6,5 milyon liralık iftar sofrasından DAİŞ çetelerinin tam da Ramazan ayında Kobanê'de katliam yapmasında işbirlikçi olmasına Uygur Türkleri olayına yaklaşımındaki samimiyetsizliği açıktır. TC bir kez daha göstermiştir ve sık sık hatırlamakta fayda var; egemenlerin dini, para, zulüm ve katliamdır!

Doğu Türkistan'da yaşanan vahşete Türklük ve İslam adına karşı çıkanlar, yaşadığımız topraklar üzerinde yine İslam adına gerçekleştirilen katliamların (Sivas, Maraş, Çorum vb.) sorumlusudurlar. DAİŞ çeteleri ile işbirliği yapan TC, Müslümanların "soykırım"a tâbi tutulduğundan bahsederken Ortadoğu'daki katliamların ortaklığını yapmaya devam ediyor.

Hesekêli kadınlar öz savunma taburu kuruyor

H. Merkezi: Hesekê'de Öz Savunma Güçleri (HPC) üyesi 125 kadın askeri bir eğitimden geçerek, tabur oluşturma hazırlığı yapıyor.

Meşru savunma kapsamında her türlü koşula karşı hazırlıklı olmak için 19 Mart 2015'te Hesekê'de tüm oluşumların içinde yer aldığı HPC oluşturuldu.

HPC üyesi 125 kadın silah kullanma ve savaş sanatları üzerine gördükleri eğitimin ardından tabur oluşturmak için hazırlıklara başladı.

DAİŞ çetelerinin 24 Haziran'da Hesekê'ye saldırmasıyla birlikte HPC de YPG/YPJ ve Asayiş güçlerinin yanında yer alarak savunma görevlerini yerine getiriyor. HPC'li kadınlar Asayiş güçleri ile birlikte kontrol noktalarında yerini aldılar-alıyorlar.

Hesekê ve Rakka'da çatışma

H. Merkezi: Hesekê'nin güney doğu tarafına düşen Ferhiye köyünde YPG/YPJ savaşıları ile DAİŞ çeteleri arasında çatışmalar devam ediyor. YPG/YPJ savaşılarının kent doğu tarafına düşen Heya ve Tel Ebu Amşa köylerini 10 Temmuz günü özgürleştirilmesiyle çatışmalar yoğunlaştı. DAİŞ çetelerinin telsizlerinden YPG/YPJ'lerin karşısında zorlandığına dair kendi aralarındaki konuşmalar da dikkat çekti.

Aynı gün gerçekleşen çatışmaların bir adresi de Rakka oldu. TKP/ML TIKKO'nun bileşeni olduğu Enternasyonalist Özgürlük Taburu Rakka yakınlarında olan Mişerfe Köyü'ne saldıran DAİŞ çetelerine karşı operasyon düzenledi. Tankların, havanların, füzelerin ve ağır silahların kullanıldığı savaşta 16 saat süren çatışma sonrası çeteler püskürtüldü. Eyn İsa kasabasında da yaşanan çatışmalardan sonra çetelerden çok sayıda silah ve mühimmat ele geçirildi, ayrıca özgürlük savaşçıları bir DAİŞ çetesini yakaladı.

YKP (M-L)'den referandum sonuçlarına dair açıklama

Yunanistan'da 5 Temmuz günü gerçekleştirilen referandumun ardından YKP (M-L) sonuçlara dair bir açıklama yaptı. tam halini yayımlıyoruz:

“Referandum bitti, emperyalist şantaj ve saldırı olduğu yerde duruyor!”

Hükümet müzakeresi, AB-IMF-ABD ile anlaşmak için “ulusal kampanya”ya dönüşüyor!

Halkın karşı karşıya olduğu tehlikelere ve saldırıya karşı yanıt, halkın mücadelesidir!

5 Temmuz referandumunu bütün seçim bölgelerinde HAYIR'ın egemen olduğu % 61,3 gibi yüksek bir oranla sonuçlandı. SYRİZA-ANEL hükümetinin günden güne değişen, çıkmaz, aldatmaca üzerine oluşan politikasının zirve yaptığı bir referandum oldu. Ufukta ağır halk karşıtı politikaların hayata geçirileceği müzakere masasına dönmek üzere, bir bilet olarak kullanılmak için halkın Troyka sırtlanlarından tiksinsmesini sömüren bir referandum gerçekleşti.

Referandum sonucu kesinlikle hükümetin bir başarısıdır. Fakat bir taraftan vahşi emperyalist baskılar, diğer taraftan ise halkın yeni kesintiler ve memorandumlar karşısında ki hoşnutsuzluğu altında şimdiden sınırları belirginleşen ve kısa zamanda sönmülenecek geçici bir başarıdır.

Referandum sonucunda ortaya çıkan olumlu noktaların üstünü ne örtmek isteriz ne de bunu yapabiliriz. Sonuçlar, önceki yıllar boyunca halka ağır saldırıları dayatan sistem parti ve güçlerinin halk tarafından yok sayılması ve belli ölçüde de emperyalistlerin ve sermaye devletinin şantajları karşısında halkın direnişini ortaya çıkarmıştır.

Halkımızın içinde bulunduğu durum karşısında, ister yapay isterse doğallığında oluşan, % 61,3 oranında ki HAYIR ile “kemer sıkıma son” verileceği, sermayenin ve emperyalistlerin saldırganlıklarının “seçim ile” kesintiye uğratılacağı hayaline kapılmayacağız. Emperyalist hoyrathğın ve kapitalist barbarlığın kendi mantığı var ve önümüzde ki süreçte çıkarlarının dayatacağı zorunluluk ölçüsünde en yüksek tonda kendini ifade edecektir. Ancak HAYIR'ı başkaları gibi bütü-

nüyle AB ve Euro'ya hayır diye tercüme edenlerden de değiliz.

Referandumda HAYIR bloğu, emperyalist talepler ve yeni anlaşma perspektifine karşı olmayarak, sadece “eski” politik yapıya karşı “yeni” politik yapı olarak bir araya geldi ve biçimlendi. Bununla beraber, HAYIR bloğunu oluşturan önemli bir parça, AB'nin, IMF'nin ve yerli sermayenin eski ve yeni kesintilerine karşı olan bir zeminde kendini ifade etti. Bu karşıtlık hala kendini hareket ve kitle mücadelesi olarak ortaya koyamamaktadır çünkü sol da kendini ifade eden güçlerde hakim olan uzlaşmacı ve hükümet olma çabası, politik olarak aleyhte bir güç dengesi olarak ağırlığını korumaktadır.

Şahsiyet düzeyinde dahi politik önderliği olmayan EVET bloğunun yenilgisinin temel nedeni önceki temsilcilerinin halk tarafından sandığa gömülmesidir.

Politik sistemin görünümü, bir önceki Şubat seçimlerinde ortaya çıkanla aynıdır ve emperyalist saldırganlık ve bağımlılık ihtiyaçlarına göre yeniden biçimlendirilme çabası orta yerde durmaktadır. Yeni Demokrasi partisindeki lider değişimi bu amaca hizmet etmek içindir.

Bilinçli ve bütünlüklü olarak referandumda tepkisini boykot ile ifade eden, (Şubat seçimlerine göre 170 bin kişi daha fazla) -şubat seçimlerinde ki boykot oranını fazlasıyla aşan bir oranla- kitlenin bir kesimini de selamlıyoruz. Bu kitlenin önemli bir dinamiği ve de oylamada geçersiz-çekimser oy kullanan önemli bir kesim halkın kendi EVET ve kendi HAYIR'ını müca-

delesile inşa etmesi ihtiyacıyla bütünleşmektedir. HAYIR'ı savunup, onurlandırmayı ne isteyen nede yapabilecek bir hükümete ve ağır emperyalist şantajlara ve saldırılara HAYIR'ını devretmeyen bir kitleden bahsediyoruz. Hükümet şimdiden ülke geleneksel uşak güçleriyle, “EVET” çillerle “ulusal birlik” girişimlerinde bulunarak emperyalist taleplere göre biçimlenme çabasıdadır.

Bu durum halkımıza gerçekçi yanıt olmayı dayatmaktadır. YKP (M-L) bu koşullara bağlı olarak sürece cüretle müdahil olarak beklenen yanıtların oluşması çabası içinde olacaktır. Tehdit altında olan halkın haklarının savunmak için mücadele ve direniş alanlarının oluşması için, “Batıya aitez” simgesi altında, “ulusal kampanya” niteliğine bürünen yeni gerici halk karşıtı saldırı dalgasına karşı kitlesele mücadeleli güçlendirecek olan direniş odaklarının oluşması için mücadele alanında olacaktır.

Bizlerden beklenen hareketin geriletmesine, kitlesele halk mücadelesinin yükseltilmesi için ve direniş ve kazanım cephesinin inşası için bütün gücümüzle mücadeleye atılmamızdır.

Emperyalist bağımlılığa ve kapitalist egemenliğe karşı halkın yolu mücadelenin yolu olmaya devam ediyor!

Kreditörlerle her tür anlaşmaya hayır!

AB ve NATO'dan çıkılsın!

Halkların koruyuculara ihtiyacı yoktur!

YKP (M-L)”

Fabrikalar Filistin için işgal edildi

H. Merkezi: İngiliz ve Avustralyalı savaş karşıtı aktivistler 7 Temmuz günü, İsrail ordusu için insansız hava aracı parçası üretilen İngiltere ve Avustralya'da bulunan 4 fabrikayı işgal etti.

İsrail'in Gazze'ye yönelik saldırısının yıl dönümünde gerçekleştirilen eylem kapsamında, “**Fabrikayı İşgal Et**” adı altında kampanya yürüten eylemciler sabah saatlerinde İHA motoru parçaları üreten UAV Engines Ltd'nin (UEL) Staffordshire'a bağlı Shenstone yakınlarındaki fabrikasına girişleri engelledi.

Elbit Systems'a bağlı Tamworth, Staffordshire'daki Elite KL fabrikası da eylemciler tarafından işgal edildi. Protestocuların hedefindeki bir diğer fabrika da yine Elbit Systems'a ait, Kent'in Broadstairs bölgesindeki Instro Precision oldu. Avustralya'da ise Melbourne kentinde benzer bir eylem gerçekleştirildi.

Biz de özgürüz! Bataklığa çekenlerle mücadele etmekte özgürüz!

“İnternet her şeyden önce en iyi ve en kötü şekilde kullanılan bir araçtır.” (Sı-
nır Tanımayan Gazeteciler Örgü-
tü-RSF)

Uzunca bir süredir teknolojik geliş-
menin insanlığın gelişiminin lokomotifini
olacağı düşüncesi sıkça tartışılıyor ve
sorgulanıyor. Özellikle 1990’lı yılların
başından beri iletişim teknolojileri üye-
rinde yürütülen tartışmalar, sadece ile-
tişim-teknoloji ilişkisi üzerinden ele
alınmıyor. Bunun daha ötesinde, *nasıl
bir gelecek ve nasıl bir dünya* sorularını
da kapsıyor. İletişim teknolojileri deni-
lince ilk akla gelenlerin başında sosyal
medya araçlarının yer almasının nedeni
ise bir tesadüften öte kullanım yaygınlı-
ğı, etki gücü ve işlevinin büyüklüğünde
aranmalıdır.

Ülkemizde, geleneksel medyanın
egemen ideolojinin hegemonyasındaki
en önemli ideolojik aygıt olarak hareket
ettiğini biz devrimciler olarak bizzat bi-
liyorken, özellikle Gezi İsyanı vesilesiyle
geniş kitleler de “Penguin Medya” ad-
landırmasıyla bu gerçekliği bizzat yaşa-
mışlar, o güne kadar nasıl manipüle
edildiklerini, geleneksel medyanın den-
zenformasyon merkezleri olduğunu
önemli oranda görmüşlerdir. Bu du-
rumda hem devrimciler ve hem de halk
kitleleri açısından sosyal medyanın ya-
şamımızda kapladığı alan büyümüş,
özellikle facebook, twitter gibi iletişim
alanlarına akışa neden olmuştur.

Açık ki, maliyet düşüklüğü, hız,
yaygınlık gibi özellikleri “yeni medya”
araçlarını daha cazip kılmaktadır. Mer-
kezi bir yapının olmaması beraberinde
daha rahat ve hızlı hareket edilmesini,
daha aktif ve katılımcı olmasını, bilginin
toplumsallaşmasını da getiriyor. Hâkim
ideolojinin söylemlerine karşı farklı ve
alternatif söz/söylem alanları yaratma-
nın gerekliliği bu avantajlar ile birleşin-
ce çok daha büyük bir gereklilik çıkıyor
ortaya.

Burada ilk önemli nokta “yeni med-
ya”nın kullanımının mutlaka gündelik
yaşamda birebir aynı ya da benzer etki
yaratacağı gibi bir yanılsamaya kapıl-
mamak; ikincisi de yapılan çağrının sa-
dece sanal uzamda kalmaması için ör-
gütlenme yaratmak ve kurumsallaşmak-
tır. Bir de “yeni medya” ortamının ırkçı,
cinsiyetçi, faşist, karşı-devrimci unsur-
lar tarafından başarılı bir şekilde kulla-
nıldığını görmek “neden bizler daha et-
kin bir şekilde kullanmayalım?” soru-
sunu doğuruyor doğal olarak.

Ancak sosyal medyanın daha etkin
bir şekilde kullanılmasının ötesinde
(belki bugün açısından daha da önemli-
si) “nasıl” kullanıldığına da bakmak ge-
reker. Zira, hastalığı iyi eden bir ilacın
dahi, nasıl kullanıldığı, hastalığın teda-
visini engellemekten öte öldürücü ola-
bilmektedir. Sosyal medyanın kullanımı
da bazen “niyetleri” aşabilmekte, bazen
de özel “niyetlerle” devrimci, demokra-
tik kesimlere zarar verebilmektedir.

Sosyal medyada tartışmak...

Bizim de Gezi İsyanı’ndan da önce gün-
demimizde olan sosyal medya araçları,

özellikle de bu isyandan sonra çeşitli
adımlar atarak önemli gelişmeler kay-
dettiğimiz bir alan oldu. Resmi internet
sitemiz, facebook sayfamız ve twitter
hesaplarımızla bu alanda ideolojik du-
ruşumuzu, politikalarımızı, yapılan ey-
lem ve etkinlikleri, faaliyetlerimizi vs.
geniş kitlelere ulaştırma konusunda ek-
siklerimize rağmen mesafe kaydediyor-
uz. Kimi zaman yazılı medyanın dahi
önüne geçen bu iletişim ağlarını kulla-
nmayı geliştirmek ve daha da etkin olmak
önemli.

Ancak meselenin bir de “karşı” tara-
fı var. Yani paylaşımlarımızı okumasını
istediğimiz, çağrılarımızı ulaştırmaya
çalıştığımız, etkileşime geçme çabası
içinde olduğumuz kitleler. Bu noktada
beklentimiz, bizi tanımaları, fikirlerimi-
zi öğrenmeleri, bizimle iletişime geçme-
leri, yanlış gördüklerini eleştirmeleri,
bize yeni alanlar açmaları, örgütlenme-
leri, çağrılarımıza kulak vermeleri vs.
vs. Bizi takip eden herkesin fikirlerini
önemseyerek, yorumlarını okuyarak,
verdikleri bilgilerden öğrenerek daha
iyiye ulaşmak isteğimiz devrimciliğimi-
zin bir gereğidir.

Ancak bu açık duruşumuz, bizim bu
fikir ve yorumları aynen kabul edeceğimiz,
saygı duyacağımız, karşı durmaya-
cağımız anlamına gelmemektedir. Bunu
kimileri “özgürlük de bir yere kadar”
diye okuyabilir, her yorum kendini bağ-
lar kuşkusuz. Ancak kabul edilmelidir
ki, (ve her dürüst insan kabul eder ki)
şehitlerimize, değerlerimize, yoldaşları-
mıza, bizi biz yapan ideolojimize (elbet-
te eleştiri kapsamının dışında) küfür
edenleri ayrı bir kategoriye koymak da
bizim özgürlüğümüzdür.

Devrimcilere, onların bağlı bulun-
dukları örgütlere mesnetsiz, kanıtsız,
çirkin yakıştırmalarda bulunanların bir
kısmının düşman beslemesi olduğu çok
açıktır. Yoksa kim örneğin bir örgütün
Merkez Komitesi adına sözde “bildiri”
kaleme alıp bunu sosyal medyada ya-
yımlar? Bu aymazlığa, bu rezilliğe, bu
düşkünlüğe hangi “halktan birey” cüret
edebilir? Hangi “halktan birey”, yıllarını
mücadeleye vermiş, kendi öz evladı
ölüm oruçlarında günbegün erirken,
onun mücadelesini sahiplenirken tutsak
düşmüş, bedel ödemiş bir yoldaşımıza
“... ve çetesi” diyebilecek kadar düşkün-
leşebilir? Dersim’de, Kobanê’de sava-
şan, her gün bir eylemden ötekine ko-
şan, olanaksızlıklar ve devlet kuşatması
altında faaliyet sürdürmeye çalışan vs.
vs. bir örgütün “istihbarat tarafından ele
geçirildiğini”, “mafyalastığını, halk düş-
manı yapıları dönüştüğünü” iddia ede-
bilen hesapların “samimi eleştiri yaptı-
ğına” kim, kimi inandırabilir?

Bu “tür”lere bir laf söylendiğinde
“ben halktan bir insanım, istediğimi dü-
şünür söylerim, siz eleştirilene kapalı-
sınız” vs. sözleri ilk savunmaları olan bu
kişilerin çapsizliğiyle, küfürleriyle, ha-
karet ve iftiralarıyla uğraşmak hem on-
ların o kirli minderinde dövüşmek ve
hem de nafil bir çabayı gerektirir. Min-
derin kirliliğine bir bakın: Evet birileri
bu örgütün saflarında mücadele eder-

ken şehit düşecek, birileri evi-yurdu, ge-
cesi-gündüzü olmadan yıllarca mücade-
le edecek, birileri bütün olanaklarını
devrimin hizmetine sokacak... Bu min-
der sahipleri de bir elleriyle göbeklerini
kaşıyıp diğer elleriyle sosyal medyada
“özgürce” fık atacak, devrim dersleri
verecek, yuvalarında çocuklarının dizi-
nin dibinde reformizm üzerine çok de-
ğerli olduğunu düşündükleri “fikirleri-
ni” beyan edecek, öyle savaşılmaz böyle
savaşılır (keşke pratikte de gösterecekler
de, biz de savaş nasıl olurmuş öğrenecekler
de, biz de savaş nasıl olurmuş öğrenecekler)
diye ahkam kesecek. Onlar bunu yap-
acak, biz de bunların o mide bulandırıcı
minderinde iki laf edebilmek için kendi-
mizi tüketeceğiz.

Tüm samimiyetleriyle bu “tür”lere
yanıt vermeye çalışan, kurumu savunan
ve fakat bu şekilde de olsa bir etkileşime
giren insanlarımız, takipçilerimiz de var
kuşkusuz. Onların bu çabası takdire şa-
yan olmakla birlikte, bu çapsizlerin bes-
lendikleri yerlerin tam olarak bu zemin
olduğunu unutmamak gerekir.

Her çamurun bir izi vardır. Zaten
onların güvendikleri de bu izdir. Bizim
bu her şeyi bilen, her konuda bir fikri olan,
düşmanın örgütü ele geçirdiğine dair is-
tihbarat bilgilerine nasıl oluyorsa vakıf
vs. vs.ler ile tartışma, zaman kaybetme
lüksümüz yok “maalesef”. Bizim bir yo-
lumuz, yapacak çok işimiz, ulaşamadığımız
birçok alan, yetemediğimiz bir sürü
konu var... Beğenirler beğenmezler, bi-
zimle yürürler yürümezler, düşüncelerini,
yorumlarını, eleştirilerini bize söyler-
ler ya da çamur atarlar... Bunlar hep bir
tercihtir. Her zaman söylediğimiz gibi
her tercih bir vazgeçişir aynı zamanda
ve ne’den vazgeçeceğinin kararı ve orta-
ya çıkarttığı sorumluluk tamamen o ki-
şiye aittir. Yolları açık olsun demek is-
terdik ancak yolları, yol değil!

Böylesine çapsiz ve de mesnetsiz
“tür”lere karşı kullanıp zayi etmek adına
değil ama Lenin’in “**Ne Yapmalı?**” adlı
eserinde söylediği sözlerle bitirelim biz
yine de:

“Bir avuç insan, birbirimizin elini
sımsıkı tutmuş halde, sarp bir yolda,
uçurumun kenarında yürüyoruz. Her
tarafтан düşmanlarca sarılmışız ve yo-
lumuz neredeyse devamlı düşman
ateşi altında devam etmek zorundayız.
(...) Ve şimdi aramızdan bazıları bağır-
maya başlıyor. Gelin bataklığa gide-
lim! Kendilerini utandırdığımızda ise
şöyle yanıt veriyorlar: Ne geri insan-
larsınız! Sizi daha iyi bir yola çağırma
hakkımızı reddetmekten utanmıyor
musunuz? Evet, baylar, sadece çağır-
makta değil, istediğiniz yere, hatta ba-
taklığa bile gitmekte özgürsünüz; hatta
biz, sizin gerçek yerinizin tam da ba-
taklık olduğunu düşünüyoruz ve eğer
siz oraya yerleşmek istiyorsanız size
bütün gücümüzle yardım etmeye hazı-
rız. Yeter ki elimizi bırakın, bize sarıl-
mayın ve yüce özgürlük sözcüğünü kir-
letmeyin, çünkü biz de istediğimiz yere
gitmekte ‘özgür’üz, sadece bataklığa
karşı değil, bataklığa yönelenlere karşı
da mücadele etmekte özgürüz!”

Kavgada Ölümsüzleşenler

Tuncay Bali: İstanbul Hukuk Fa-
kültesi’nde öğrenim gördüğü sırada
Proletarya Partisi ile tanışan Tuncay
Bali, Zeytinburnu’nda 16 Temmuz
1977’de Orhan Çam adlı bir sivil fa-
şist tarafından öldürüldü.

Erol Doğan: Kars Göle doğumlu
olan Doğan, 24 Temmuz 1977’de Zey-
tinburnu’nda Veli Can Oduncu adlı
bir sivil faşist tarafından katledildi.

Paşa Soylu: Partizanların dostu
Soylu, 18 Temmuz 1980’de Alman-
ya’da geçirdiği trafik kazası sonucu
yaşamını yitirdi.

Maltepe Direnişi: 19 Temmuz
1992’de Kartal Maltepe’de Hasan De-
mir, Nurgüzel Yaşar ve Ramazan Ce-
viz kaldıkları evi kuşatan kolluk güc-
leriyle girdikleri çatışmada şehit düş-
tüler.

Bursa Yenişehir doğumlu **Hasan
Demir** gençlik içinde örgütlenmişti.
Nurgüzel Yaşar, Kars’ın Selim ka-
zasının Baykara köyünde doğmuş, İs-
tanbul Gültepe’de büyümüştü. **Ra-
mazan Ceviz** ise aslen Adıyaman-
lı’ydı, ancak Adana’da büyümüştü.
1977’de devrimciliğe ilk adımı atan
Ceviz, TİKB içinde örgütlenmişti.
1982’den sonra Proletarya Partisi saf-
larında faaliyet yürütmeye başladı.

Hasan Gülünay: 1963 yılında
Erzincan Kemah’ta dünyaya geldi.
1978 yılında Proletarya Partisi ile ta-
nıştı. 20 Temmuz 1992’de Tarab-
ya’daki evinden Sirkeci’ye doğru gi-
derken gözaltına alındı. Devlet halen
Gülünay’ın akıbetini açıklamadı.

Emre Bilgin: Korkaklığın, yıl-
gınlığın, bencilliğin, ikiyüzlülüğün
kol gezdiği bir dönemde mücadeleyi,
savaşı seçen Bilgin; kendisini karşı-
lıksız ve çıkarsız olarak inandığı de-
ğerlere, halkına ve proletaryanın
öncü müfrezesine adadı. Devrimci
mücadelede yaşamın zorunlu durak-
larından birisi olarak karşılaştığı ha-
pishane yaşamını bir öğrenme alanı,
okul haline getirdi. Temmuz 1992 ta-
rihinde içinde bulunduğu aracın kol-
luk tarafından durdurulmasıyla bir-
likte girdiği çatışmada katledildi.

Mustafa Kalkan: Dersim Hozat
Kırnik köyünde dünyaya gelen Kal-
kan lise yıllarında Proletarya Partisi
ile tanıştı. 1982’de tutsak düşen Kal-
kan, Mehmet Zeki Şerit’le birlikte fi-
rar etti. Özgül koşullarından dolayı
yurtdışına çıktı, mücadelesine burada
devam etti. 17 Temmuz 1993’te bir
trafik kazasında yaşamını yitirdi.

Tahsin Budak: İskenderun’da
Arap milliyetine mensup bir ailenin
çocuğu olarak doğan Budak, 12 Ey-
lül’den sonra yurtdışına çıktı. Budak,
burada çeşitli görevler üstlendi ve
Türkiye’ye tam dönüş hazırlığı yaptı-
ğı sırada 21 Temmuz 1995’te bir tra-
fik kazasında yaşamını yitirdi.

Evvel Temmuz'da umudun tohumlarını attık!

Geçtiğimiz günlerde tüm coşkusuyla başlayan Evvel Temmuz önceki birçok yazımızda da dile getirdiğimiz gibi bir halkın kültürü. Tarihi çok eskilere dayanan bu kültür, egemenler tarafından birçok örnekte olduğu gibi yasaklamalara maruz kalmış. Özellikle son yıllarda halkın diline, kültürüne yabancılaşmasına hizmet eden festivallere karşı kimliğimize, inancımıza ve kültürümüze sahip çıkmak için Evvel Temmuz Festivali'nin çalışmalarını örgütledik.

Günler öncesinden başladığımız hazırlıklarda çalışma yürüteceğimiz alanları belirleyerek işe başladık. Bu belirlemede seçim sürecinde çalışma yaptığımız alanlara öncelik verdik ve kurduğumuz ilişkileri kalıcılaştırma hedefiyle festival çalışmalarımızın programını oluşturduk. Tavla, Armutlu, Samandağ, Tekabaşı, Meydan gibi birçok alanda ajitasyon-propaganda araçlarını yoğun olarak kullanarak halka gittik. Gittiğimiz yerlerde ev ziyaretleri yaparak, festivalin gündemleri dahil çeşitli tartışmalar yürüttük.

Dağların arasında ... Meydan Köyü'nde...

Meydan köyü denizin dibinde, dağların arasında küçük bir köy. Festivalde özgün çalışmalar arasında yoğun-

laştığımız bu çalışma alanında, Gezi İsyanı'nda Eskişehir'de katledilen Ali İsmail'i anmak; DAİŞ ve onu besleyenleri teşhir etmek için bir eylem gerçekleştirdik. Köy kahvesi önünde son hazırlıklarımızı yaparken köyün gençlerinin oraya gelip bizi sahiplenmeleri dikkat çekiciydi. Meydan'a dair vurgulanması gereken diğer bir durum ise; eylemden sonra Meydan

ÇALIŞMALAR

Antakya: Bu yıl 16.'sı düzenlenen **Evvel Temmuz Festivali** çalışmalarına Antakya **Yeni Demokrat Gençlik (YDG)** ve **Partizan** okurları festival öncesinde başladı.

Geçen yıl "İŞİD bomba patlatacak" gibi asılsız haberler ile halkın alana gelmesinin önü kesilmeye çalışılmıştı. Bu yıl aynı söylentiler çalışmaların yoğunlaşmasıyla tekrar başladı. **Partizan** ve **YDG** okurları ise halkın birlikteliğinden korkanlara inat "**Kimliğimize, Kültürümüze Sahip Çıkıyoruz; Evvel Temmuz'da Buluşuyoruz**" diyerek Antakya halkına alanlarda olma ve kültürlerine sahip çıkma çağrısı yaptı.

Bu kapsamda YDG'nin çıkarmış olduğu bildiri, afiş vb. materyaller halkın yoğun olduğu bölgelerde dağıtılarak festivale aktif katılım çağrısı yapıldı. Çalışmalarına ara vermeden devam eden Partizan ve YDG aynı zamanda Özgür Gelecek gazetesini de Antakya halkına ulaştırdı.

halkından birinin kahvede oturan insanlara dönerek birlik çağrısı yapmasıydı. Böylece köyde genel olarak yaptığımız ve her Evvel Temmuz'da yoğunlaştırdığımız çalışmayı yapmış olduğumuz eylem ile taçlandırdık. Köyde öncesinde herhangi bir sokak eyleminin yapılmamış olması, bölge için önemli bir tehdit olan çete sorununun gündemleşmesini ve politikalarımızın halkla buluşmasını sağlamıştır.

Evvel Temmuz Sahil'de

Ve Evvel Temmuz Festivali başladı! Sokaklarda yeni yüzler görülüyor, herkes Evvel Temmuz'a dahil oluyor. Stantlar açılıyor ve herkes kendini ifade etmenin rahatlığıyla alanda yerini almıştı. Bu yıl festival alanını önkçekilerden ayıran Arap Alevi Gençlik Meclisi'nin stant açması, HDP stantının alanda olması. Bu ikisi önemli bir ayrıntı olarak ifade edilmeli. Arap Alevilerin örgütlenme ihtiyacı üzerinden gerçekleştirilen panel ve ardından yapılan yürüyüş, umuda atılan tohum olması nedeniyle değerlidir.

Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik olarak stantların kurulu olduğu alanda Şirnex-Cizre'de tutsak bulunan 4 YDG okurunu sahiplenmek ve İŞİD'i teşhir için yaptığımız meşaleli yürüyüş, halk tarafından büyük coşkuyla karşılandı. Geçtiğimiz yıl Partizan olarak festiva-

lin ilk günü gerçekleştirdiğimiz çeteleri teşhir yürüyüşünü bu yıl da yaparak festivalin içe-rğine dair önemli bir vurgu yapmış olduk.

Festivalde egemenlerin bütün yasaklama girişimlerine, karşılığı olmayan söylentilere rağmen halk, kültürüne sahip çıkarak alanları doldurdu. Özgür Gelecek gazetesinin ve Yeni Demokrat Gençlik dergisinin dağıtımını yaparak halkımızla buluşturduk. Açmış olduğumuz stant ile kitaplarımızı kitleye ulaştırdık. Festivalde dair birçok genç ile sohbet ettik.

Festival etkinlikleri henüz bitmedi. Önümüzdeki günleri daha verimli geçirebilmek, her çalışmayı örgütlü ele almamız açısından önemli bir yerde duruyor. Aynı zamanda akşamüstü demlenen çayla birlikte gelişen güzel sohbetler ile yoldaşlık ilişkilerimiz derinleşiyor. Bizim Evvel Temmuz hasadımız da kitlelerle bulduğumuz anda açığa çıkıyor.

Gezi'de Asi Nehri'nin etrafında büyüyen direniş, bu topraklarda büyüyen çocuklara isyanın rengini katıyor. Tıpkı bu direnişte yitirdiğimiz, bu coğrafyanın direngenliğini korkusuzca taşıyan Abdocan, Ahmet ve Ali İsmail'e kattığı isyan rengi gibi. Antakya'nın bahur kokusuyla ölümsüzlüğe uğurladığı Gezi Şehitleri'nin yarım kalan düşleri bu topraklarda fizlenecek yeni günün umuduna gebe.

ÖZGÜR YAŞAM FESTİVALLERİ

Kasımoğlu'ndan Zerdeşt'e, Zerdeşt'ten Argeş'e...

KÜRECİK	17.07.2015 11:00 Kasımoğlu Mehmet Ali'nin kızıların kenel atma töreni 12:00 Kasımoğlu ansam senbolik mezarında gıyabi halka yürüme etkinliği yapılması... 16:00 PANEL: Kasımoğlundan günümüze Kürecik ve Müzadele Tarihi Mustafa İÇÖZ Mehmet BAYRAK Mehmet KÖMÜR Azlı TUNÇ 19:30 MÜZİK DİNLETİSİ: Haydar ERDOĞAN Celal BAYAN Cengiz ASLAN YER: KÜRECİK CEMEVİ BAHÇESİ
	18.07.2015 11:00 HES projelerine karp yürüyüşü YER: HASANALI 19:00 KANTARMA FİRLERİ İLE MUHABBET CEMİ Akın ERDOĞAN Ali Ekber BAKIR Veyis SOYSÜREN YER: GÜCÜK
	19.07.2015 12:00 Özgür Gelecek Derneği Grup AK Kemal KURBANLI Özgür Gelecek İhtisarı YER: SEVDİLLİ FESTİVAL ALANI KATILIMCILAR: 17-18-19 TEMMUZ Sebüllet TUNCEL Veli AĞABA Müslüm DOĞAN Felekas UCA Baki DÜZGÜN Şükri YILDIZ

Kürecik'te "Özgür Yaşam" festivali

Maraş/Elbistan: 17-20 Temmuz tarihleri arasında Meleti'nin Kürecik ilçesinde yapılacak Özgür Yaşam Festivali, "**Doğa kırımına, HES'e, asimilasyona son!**" şiarıyla gerçekleştiriliyor. Elbistan Partizan, Kürecik'te gerçekleştirilecek festivale çağrı yaparak hazırladığı programa ilişkin bilgi verdi.

Programa göre festivalin birinci günü Osmanlı döneminin faşist zihniyeti tarafından katledilen yiğit devrimci Kasım oğlu Mehmet Ali'nin mezarının ziyaret edilecek. Mezar ziyareti sonra Kasımoğlu Mehmet Ali'nin kişiliği ve Türkiye devrimci hareketi önderleri ile Gezi İsyanı'nın ko-

nuşulacağı panel yapılacak ve panel sonrasında müzik dinletisi gerçekleştirilecek.

İkinci gün ise Elbistan Hasanali ve Atmalı Kaşanlı köyünden başlayacak olan HES'e hayır yürüyüşü ile Gücük nahiyesi askeri karakola yürünecek. Gücük'te HES hakkında bilgilendirme toplantıları yapılacak ve yürüyüş sonrası program müzik dinletisi ile sonlandırılacak. Ayrıca Proletarya Partisi şehidi **Seyit Külekçi**'nin akrabaları ziyaret edilecek.

Programın üçüncü gününde Elbistan Sevdilli köyünde Peri suyu'na yapılmaya çalışılan HES'e karşı yapılacak panel sonrası müzik dinletisi ile gerçekleştirilecek.

“Çin’den İspanya’ya, Ümit Burnu’ndan Alaska’ya kadar/Her milli bahriyede, her kilometrede dostum ve düşmanım var./Dostlar ki bir kere selamlaşmadık/Aynı ekmek, aynı hürriyet, aynı hasret için ölebiliriz.” (Nazım Hikmet Ran)

Eminim ki hepimiz, devrimci olduğumuz için kendimizi çok şanslı saymışızdır. Devrimcilik hayatın bize sunduğu bir armağandır. Ve onu en güzel yapan yanlardan biri de, hiç tanımasak bile aynı sevdayı, aynı kavgayı, aynı hüznü ve umudu, aynı işleri ve düşleri, aynı kitapları ve ufukları paylaşmaktır.

Zindanda, hele de tecrit koşullarında ve uzun bir tutsaklıkta bu, paylaşma olasılığı çok azdır diye düşünülebilir. Ama bu pek doğru değildir. Küçük bir şey, mesela yazılan birkaç satır, yapılan bir davranış, bir ifade ediş biçimi çok şey anlatır. O sadece yazılan, yapılan şey değildir. Onda bir ruhu, bir ideolojiyi bir insanı okumak mümkündür. “Zerredede kainat gizlidir” sözünü doğrular hayat ve bir kez daha o içten, güzel, derinden duyumsanmış şarkıdaki gibi haykırmalı, “hayat sana müteşekkirim!” Böyle güzel yoldaşlar için, bunu demek istersin.

Ben de böyle güzel duygu ve düşünceler oluşturan **Hewal Karker Kobane** ile tanışmamız onun güzel yüreği sayesinde oldu. Daha doğrusu tanışmaktan da öte tanıma firsatım oldu ve geriye “iyi ki tanıdım”, “iyi ki var oldun” dedirten anılar ve miras bıraktı.

Geçtiğimiz aylarda Gündem Gazetesi’nin arka sayfasındaki bir haberde fotoğrafı vardı Hewal Karker’in. O beyaz saçlar ve o derin yüz çizgileri, kamuflaj elbisesi ve elindeki bir demet kır çiçeği ile tez atmış gibi görünen muhteşem bir uyumla hepimizi çok etkilemişti. Devrimin yarattığı insanın fotoğrafıydı o ve yeni insanın yarattığı devrimin fotoğrafı.

İşte içimizi büyük bir saygı ve coşku ile dolduran H. Karker’in bu derin anlamlı, büyüleyici fotoğrafını 28 Haziran’da ikinci kez gördük gazetede. Ama bu defa içimize derin bir acı saldı. 25 Haziran’da IŞİD’in Kobane’ye saldırısında şehit düştüğü yazıyordu. Haberi okudukça gözyaşları daha hızlı akmaya başladı. H. Karker’in adı yazıyordu: **Rifat Horoz!** Zihnime anılar hücum etti. Meğer daha önce tanışmışız bu güzel yüce gönüllü yoldaşla. Hemen kitapları, mektupları karıştırmaya başladım; onun ruhu, eli, izi, sesi ile dokunduğu kitaplar, kartlar bulup çıkardım.

Hep Haziran’da kesişmiş yollarımız

Haziran’ın son günleriydi, yıl 2013... Gezi direnişi sarıyor, sarsıyordu her yeri. Biz içeride bol sansürlü TV ve gazetelerden takip etmeye çalışıyorduk. Sansürlerden aşım gelen, o devasa, tarihi günlerin küçük özetleriydi adeta ama yine de yüreğimizi, beynimizi, tüm hücrelerimizi; öfke, coşku ve heyecanla ayağa kaldırmaya yetiyordu. Ve oralarda olmadığımız için kahrolmamıza da. Devrim provalarını televizyondan izliyorduk. Tam o sıralarda havalandırmadaki bir tutam minik otu gardiyanlar tekmeleyip yolmuştu. Bu bizim küçük Gezi’imizdi. Gezi Ayaklanması ile bu olayı bağdaştırıp bir yazı yazmıştım; “Hapishanede Gezi/Her Dem Yeşil” başlığıyla.

Ondan tam bir yıl sonra, 2014’ün 12 Haziran’da adımı kolu geldiğini söyledi gardiyanlar. Koliyi görünce şaşırıp. Gönderenin ismi olarak Rifat Horoz yazıyordu, şehir ise Gebze/Kocaeli. Ama ben ne bu ismi ne de orada birini tanıyordum. Koli açılınca şaşkınlığıma kocaman bir sevinç de eklendi. İçerisinde saydam bir dosyalık dolusu kurutulmuş minik, kırmızı harika çiçekler ile aralarına serpiştirilmiş kuru iğde yaprakları -ki çocukluğumdan ve gerilla yaşamımdan kalan çok güzel çağrışımlar yapar bende- iğde kokusu vardı. Ve bazı dergilerle bir kart. Kartı ve dergileri sonra vereceklerdi bana. Çiçekler ise zaten yasaktı! Ama dokunmak yasak değil

ya! Avucuma aldım bir tutamını, derin derin içime çektim. Bir çiçeği görmeyeli, ona dokunmayalı ne çok zaman olmuştu, hele iğdeye... Çiçek yasaktı ama bunu gönderenin de bunu bile bile gönderdiğine emindim. Madem yasaklar onu vazgeçirmemiş, “zaten verilmiyor” dedirtmemiştir, ben de “zaten yasak” demeyip onun bu anlamlı eylemini tamamlayacaktım. Çiçeklerin bir tutamcığını gizlice almayı başardım. Böylece sadece beni değil, beraber kaldığım diğer arkadaşları da mutlu etmiş oldu Hewal Rifat. Akşam kart ve dergiler gelince mesele anlaşılır oldu. Dergi “Hapishanede Gezi” yazısının olduğu bir dergi ve kartta da o yazıya göndermeler yapan ince, şevkatli sözler vardı. Yalnız bu da değil, dergi bir önceki yılın dergisiydi ama bu nazik, sevecen, tanımadığım yoldaş onu bulmuş ve çiçeklerle beraber onu Gezi’nin yıldönümünün yaklaştığı günlerde göndermişti.

Kartında şunları yazmıştı Rifat Hewal: “*Merhaba Hewal Deniz ve Zozan Hewal, merhaba dörtler (aynı hücrede dört arkadaş kalıyorduk). Komünler kuruluyor, karpuzlar ekiliyor. Ana tanıncı kültürü neolitik çağ sizinle yeniden inşa ediliyor. Selamlar saygılar tüm yoldaşlara. Rojbaş... (Çiçekleri) Ellerimle doğadan toplayıp sizin komüne ulaştırmaya çalıştım. Hoşça kalın. Rifat Horoz*”

Bu kısa kartı defalarca okuduk. Çok duygulandırıcıydı. Yazdığı beş satır değildi o; çok daha güçlü, içten, sıcak, “biz” olan, bizim olan değerlerin, yoldaşlığın saf, berrak hali olan içten bir ilgi, paylaşım, empati gücü vardı orada. Kağıt, mürekkep, sözcükler değil bir yoldaş vardı. Her aşaması ince bir duyarlılık ve emekle gerçekleştirilmiş sevecen bir ruh vardı. Sadece bu kadar da değilmiş, sonradan öğrendim ki gönderdiği çiçekler de sardunyaymış. Yazıda geçen Can Yücel’in “Sardunyaya Ağıt” şiirine atfen, özellikle sardunya seçmiş, aramış toplamış meğer. Bir kez daha derinden bir sevinçle saygı duydum, adını bile o güne dek duymadığım bu yoldaşa.

Ben de hemen ona yazdım. Sürpriziyle bizde yarattığı duygular ve teşekkür için. Kendi yaptığım elişi bir kardan adamı paylaştım. Merakla cevabını bekledim.

Aradan bir ay geçmişti. Bu sürede biz ağırlaştırılmış müebbet “cezamız” onaylandığınan hücrelere alınmıştık. Tek ve tecride tutulduğumuz; yani yoldaşa, dostu, insana, hatta bir canlıya özlemin en yoğun olduğu, onların değerinin daha derinden duyumsandığı, arandığı, anımsandığı, hasretinin çekildiği, daha farklı ve yeni anlamlar yüklendiği koşullardaydık. Tam bu sırada yine o çaldı kapımızı, yine koli ile içinde beş kitap, ceviz kabuğundan yapılmış zarf işlemleri emek yüklü el yapımı bir anahtarlık ve bir kalem... Ama kart ve mektup yoktu! Nasıl olur? Almadı mı mektubumu acaba? Neden yazmadı ki? Sayısız soru geçti aklımdan. Koliyi, kitapları defalarca kontrol ettirdim ama yoktu ne yazık ki. Günler sonra kitaplar bana verildiğinde çocuklar gibi sevindim çünkü mesajını kitaplara yazmış. Hewal Rifat kart, mektup yazmamıştı ama o emek yüklü jestleri, mesajları, kitap tercihleri bir kartın anlatacağınan çok daha fazla şey anlatıyordu ona dair.

Seçtiği kitaplar tarih, felsefe, savaş ve edebiyat üzerineydi. Özenle seçilmiş bilerek tercih edilmiş oldukları anlaşılıyordu. Kitapları seviyor demiştim. Bilgiyi bilmeyi seviyordur. Bilgi sevgidir zaten ve bilgi sevgiyi doğurur. Ve bilgeliği doğurur... Hemen kitapları karıştırmaya başladım. Evet oradaydı! Her kitaba ismini yazmıştı Rifat Yoldaş ve iki tanesine

mesaj: “*Özgür yarınlarda buluşmak umuduyla Deniz Tepeli şahsında tüm yoldaşlara selamlar saygıları bir borç bilirim. Rifat Horoz 14 Temmuz 2014*” diyordu birinde. Diğerinde ise “*14 Temmuz direnişi ruhuyla hepimize selamlar saygılar. Hoşça kalın. Deniz Tepeli ve arkadaşları.*”

Mütevazılığı, seçtiği tarih, direniş vurgularıyla yüklü ifadeleri etkileyiciydi. Su ne kadar durursa içi o kadar net görünüyordu ya, onda işte bu yalın cümlelerde, onun içini derinliğini görüyorduk. Birinin ön sözünde, “*Devrim mücadelesi ya güvene dayalı, samimi ve alçak gönüllüce ya da teorik öze ve ideolojik yetkinliğe yüksek bilinç çabasıyla bilerek katılımı gerektirir. Ama en büyük değer ifade eden ise bu iki tarzın dengeli uyumu ile katılım göstermektir*” deniyordu. Bu sözler ne çok onu anlatıyormuş. Bunu öğrenmem bir yıl sonra, gazetede ki o acı haberle olacaktı. 14 Temmuz tarihli bu gönderilerine ben de cevap yazmış, fakat ondan bir daha cevap ya da haber alamamıştım. Ama hep merak ettim. Merakımın gazete haberi ile cevaplanacağını nerden bilebilirdim ki.

Sevgili Rifat Yoldaş, önce Riha’ya ardından Kobanê’ye gitmiş. Giderken evini Kobanê’li bir aileye bırakarak. Kim bilir belki de 14 Temmuz tarihli o direniş, mücadele ruhu taşan satırlar onun katılım ve veda mesajıydı. Belki de o günlerde çıktı yola. Ve belki o gönderdiği anahtarlığı da bütün dünyayı evi yapmak için ardında bıraktığı evinin anahtarı, bu anlamlı katılımın ondan bana kalmış kıymetli bir sembolüydü.

Hewal Rifat’ın seçtiği kitaplardan, çiçeklerden bunlara vakit ve enerji ayırabilmesinden ve o diri, canlı, coşkun ruhundan taşan direncinden dolayı genç bir yoldaş olduğunu düşünmüştüm. 60 yaşındaymış. Gençmiş. Sanki o güzel şiiri Nazım ona dair yazmış gibi genç.

“*Delikanlım:/senin kafanın içi/yıldızlı karanlıklar kadar/güzel, korkunç, kudretli ve iyidir./Yıldızlar ve senin kafan/kâinatın en mükemmel şeyidir.*”

Bir partizan savaşçısı olan anneannesinden katmış bu güçlü devrimci ruhuna kadın duyarlılığını. Ana tanıncadan söz etmesi, kurduğu kütüphaneye ve müzeye Rojava devriminin sembol isimlerinden olan Arin Mirkan ve Kader Ortakaya’nın adını vermesi, kökleri derin bir bilince dayanıyor.

“*Sinopluyum, yani Diyoje’nin memleketli-siyim*” demiş; Bilgeliğinin kökeni oradan.

İlk gençlik yıllarında kitapçıda çalışmış. Mücadele, emek ve kitap hep yan yana, iç içe olmuş hayatında. Kitap ve emek birbirine ne çok gerekli ve ne çok uyumlu.

O kitabın önsözündeki gibi derin bir bilinç ve güçlü bir yürek ile gerçek bir sevgi ile katılmış mücadeleye. 14 Temmuz ruhunu, Arinlerin, Kaderlerin ruhunu sözleriyle, eylemiyle, işiyle, yaşamıyla devralmış, ruhunu emeğin ve bilinç dolu adanmışlığın duru sabırla aydınlatmış.

Sağlam eski köklerinden devralıp, emek ve bilinçle yoğurup oluşturduğu, yarattığı kişiliği ile bu güzel insanı, bu değerli dostu bize sunmuş, iyi ki kendisini tanımamıza sebep olmuş bu iyi yüreği. Bilge insanlara has o sade ve derin, açık ve yoğun karakteri, duruşu ile onu tanımak ne kadar büyük bir sevinçse, yıldızlara uğurlamak da o kadar derin acıdır bizim

için... Gözyaşlarımız akıyordu. Gerçek insanlara akıtılan ve onları sulayıp büyüten gözyaşlarıydı bunlar. Yoksa karanlığın, yasin değil. Bize bıraktığı esas şey dövüşmek, mücadelenin en sıcak, en dinamik yerinde olma arzusu. Ertesi gün onun için yaptığımız saygı duruşu ve anmada Hewal Rifat’ın ölümsüzlüğünü haykırdık. Sevgi ve saygıyla, mücadele sloganlarımızla biz de buradan selamladık onu ve anısını mücadelemizde yaşatacağımıza söz verdik. Nazım’ın “Sıradaki” ve “Sıradakinin Ölümü” şiirini okuduk onun anısına. Bu şiirler bizden daha iyi anlatıyordu onu.

Günlerce gazetede Hewal Karker’e dair açıklamalar, haberler, anlatılar çıktı. Hakkında bu kadar çok şey yazılan, bu kadar çok yâd edilen bir yoldaş olması bile, onun ne kadar yüce, sevgi ve saygı kazanmış, değer yaratmış bir yoldaş olduğunu gösteriyordu.

Bir Kızılderi sözü vardır: “*Doğduğunda sen ağlamıştın herkes bayram etmişti. Öyle bir hayat olsun ki öldüğünde herkes ağlasın, sen bayram et.*” Evet o öyle bir hayat yaşadı. Arkasından herkesi ağlatırken eminim ki o gülümsedi, mutlu oldu.

İşte tam o günlerde TÜİK’in intihar verileri açıklanmıştı. En çok yaşlıların intihar ettiği tespit edilmiş. Sistem yaşlı hissettiriyor ve “miadını doldurmuş”, “insan fazlası” olarak görüyor ölümü bekleyen ve ne yazık ki ölümü tercih eden insan durumuna getiriyor.. Birkaç yıl önce Yunanistan’da isyan günlerinde krizin faturasını en ağır ödeyen Yunanlı bir emekli intihar etmişti. Şöyle bir not bıraktı: “*Eğer genç olsaydım intihar etmezdim, silah alıp sisteme karşı savaşan Partizan saf-larına katıldım.*” Sistem, kurtulması gereken, ölümden başka çıkışı olmayan bir yük gibi algılatıyor hayatı yaşlılara. Öyle algılamayanlar ise yaşından ve olanaksızlıktan dolayı kısıtlı kalıyor. Ama sen, o yıllar boyu birikip süzülmiş arı bilgeliğinle ve ruhunla tüm kâlıpları da yıktın, ezberleri bozdun. Giderken de “**sınır yok, imkansız yok**” dedin.

O güzel, aydınlık ve umutlu bakışlarını hep üstümüzde hissedeceğiz. O güzel resmin duvarımızda olacak ve sen hep yanımızda, kavgamızda, içimizde olacaksın. Zulüm, kan, bomba, acı, sömürü ekilen ülkemizi ve dünyamızı elindeki o mor kır çiçekleriyle, ruhun gibi güzel o sardunyalarla bezenmiş cennet bahçesine dönüştüreceğiz... Sen halkımızın ve devrimin asla unutmayacağı, hep hatırlanacak, yaşatılacak en soylu değerlerinden

biri olarak sonsuza dek yaşayacaksınız. Seni seviyoruz Karker Yoldaş.

Sincan Kadın Hapishanesi’nden bir siyasi tutsak

Tahsin Şahinkaya öldü, 12 Eylül davası bitti!

H. Merkezi: Hesap sorulamadan ölen halk düşmanlarına **Kenan Evren** ve **Süleyman Demirel**'in ardından **Tahsin Şahinkaya** da eklendi; Şahinkaya 9 Temmuz günü ardından halka karşı işlenmiş suçlar bırakarak öldü. 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası'nın mimarlarından Hava Kuvvetleri Komutanı ve ABD'nin "bizim çocuklar"ından **Tah-**

sin Şahinkaya, 12 Eylül'den kısa bir süre önce ABD'ye gitmiş; **Paul Henze** ile görüşmüştü. Yolsuzluk davalarıyla ünlü Şahinkaya'nın ölümüyle 12 Eylül sanıklarına dönük dava da düşmüş oldu. AKP'nin önümüze ısıtıp ısıtıp getirdiği "geçmişle hesaplaşma" dalgasına kapılan herkes TC'nin adaletsizliğini bir kez daha gördü! AKP'nin bu garabet

oyunu birçok devrimci, ilerici, demokrat çevrelerce bile uzun süre "12 Eylül yargılanıyor" intibasıyla gündeme getirilmişti. "İleri demokrasi" ülkesinde faşizm kendisini ancak bu kadar yargılayabilir!

Bu arada hatırlatmadan geçemeyeceğiz: Tahsin Şahinkaya Time dergisi tarafından dünyanın en zengin 50 generalinden biri seçilmiş, yolsuzluk konularında çoğu kez adı geçmişti.

"Vali, Kaymakam da kim?! Ben, ben halkım!"

Doğa ve çevre örgütleri ve savunucuları Samsun, Ordu, Giresun, Gümüşhane, Bayburt, Trabzon, Rize ve Artvin yaylalarını turizm maskesi altında bir birine bağlamayı amaçlayan "Yeşil Yol Projesi'ni TANIMIYORUZ" dedi. Bu proje ile talana açılan yayla ve tarım arazilerini korumak için harekete geçen köylüler şirketlerin geçişine izin veremeyeceklerini belirterek iş makinelerine bedenleri ile barikat kurdu.

Karadeniz Bölgesi'nde 8 ilin yaylalarını birbirine bağlayacak 2 bin 600 km uzunluğundaki Yeşil Yol Projesi için Rize-Çamlıhemşin'in **Yukarı Kavrun Yaylası**'na getirilen iş makineleri köylüler tarafından engellendi. Köylülerin engeli ile karşılaşan şirket makineleri, **Samistal Yaylası**'na komando birlikleri eşliğinde getirilerek yol çalışması başlatıldı. Durumu haber alınca bölgeye hareket eden köylüler (11 Temmuz) iş makineleri tarafından yapılan kazılarla yolun kesildiğini gördüler.

Valiliğinin talimatıyla kesildiği öğrenilen yollar köylüler tarafından büyük bir irade ile aşıldı. Samistal Yaylası'na ulaşan grup, iş makinesinin önüne geçerek yol çalışmasını durdurup, nöbete başladı. Dozerin geçeceği güzergahın önüne elinde sopasıyla oturan **Havva Bekar**, "Yaylaların yolu birleşmeyecek. Kesinlikle istemiyoruz. Vali bize çapulcu diyor. Biz çocukluğumuzdan beri burada yaşıyoruz. Vali, Kaymakam kimdir? Ben, ben, ben, halkım ben" diye tepkisini dile getirdi. Giresun Jandarma Bölge Komutanlığı'ndan gelen komando birlikleri nezaretinde gerçekleşen talana karşı koyan köylüler ile jandarma arasında arbede çıktı. Talanı durduran köylülere saldıran jandarma köylülerin direnişi karşısında aciz kalınca geri çekilmek zorunda kaldı.

Bölgede bekleyiş devam ederken ça-

ışmanın durdurulması üzerine alkışlarla tempo tutan kitle hep bir ağızdan "Denizi aldınız, dereyi çaldınız, yaylaya gelmeyi kolay sandınız, Rize size yalan, Yeşil Yol katliam, yaylaya dozeri sokturmayız, bas geri bas geri, al da git askeri" dizeleri ile türküler söylediler. Direnişin ardından doğasının talan edilmesine izin vermeyen köy sakinleri "Yeşil Yol" nöbetine başladı.

Askerin, jandarmanın saldırısına ve şirketleri koruma ısrarına rağmen doğasını, yeşilini korumakta ısrarlı olan başta Karadeniz kadınları olmak üzere köyüne, yaylasına, toprağına, suyunu sahip çıkanlar militan bir şekilde iş makinelerine engel olmaya çalıştılar. Kendilerinin de Karadeniz evladı olduğunu iddia eden AKP'nin kodamanları ile Karadeniz halkı arasındaki temel fark tam da buydu: Onlar çıkarları için, rant için patronların önüne "yatarlar", Karadeniz halkı da yaşam

alanlarını savunmak için iş makinelerinin önüne... Halkın bu direnişi karşısında Samistal Yaylası'nda iş makineleri durduruldu, komando birlikleri geri çekilmek zorunda kaldı.

Karadeniz'den Taksim'e: "Havva anaya selam"

Nilüfer halkı ağaç kesimine direniyor

H. Merkezi: Nilüfer Belediyesi'nin İhsaniye Mahallesi'ndeki ağaç katliamına karşı halk direniyor. Bursa'da CHP'li Nilüfer Belediyesi yol yapım bahanesiyle ağaç kıyımı gerçekleştirmeye başladı. Mahalle halkı toplanarak direniş göstermiş ve ağaç kıyımları direnişle beraber durdurulmuştu. Halkın direnişiyile karşılaşan CHP'li Belediye sabah saatlerinde çevik kuvvet polislerini devreye sokarak mahalleye girdi. Gezi İsyanı'nda halkın isyanından faydalanmaya çalışan CHP'nin derdinin ağaçların kesimi değil kendi rantın olduğu da böylece ortaya çıktı. Mahalle halkı CHP'li belediye ve çeviklere karşı direnişlerini sürdürürlerken ağaçlarına, doğaya ve geleceklerine sahip çıkmaları için Bursa halkını direnişe davet ediyorlar.

mücadeleye devam"

Rize'nin yaylalarında başlayan isyan Karadeniz'in eteklerinden İstanbul'a akın etti. 11 Temmuz'da Rize'de başlayan isyan ve direniş 12 Temmuz'da İstanbul'da selamlandı ve sahiplenildi. **Fırtına İnsiyatifi**'nin çağrısıyla Taksim Tüneli'nde biraraya gelen çevre ve doğa örgütleri Galatasaray Meydanı'na bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Tünel'den yürümeye başlayan binlerce insan direnişte olan Rize halkına destek mesajlarını veren pankart ve dövizleriyle Galatasaray Meydanı'na yürüdü. Rize'nin doruklarında doğasının talan edilmesine izin vermeyen ve devletin kolluk güçlerine karşı sınırsız bir direniş sergileyen Karadeniz'in cesur kadını Havva Bekar'ı binlerce insan "Havva anaya selam mücadeleye devam" sloganı ile selamladı.

Sıcak ve bunaltıcı havaya rağmen sloganlar, Karadeniz usulü zılgıt ve ıslıklar susmadı. Eylemde dikkat çeken diğer bir şey de çoğunluğu kadınların oluşturmasıydı. Kadınlar Rize'de kolluk güçlerine karşı koyan cesur ve direngen kadınları, Karadeniz yöresine ait kıyafetler giyerek selamladılar.

Galatasaray Meydanı'na gelindiğinde, davayı takip

eden Av. **Yakup Okumuşoğlu** başlayan çalışmanın yasal olmadığına ve sergilenen bu direniş sayesinde iş makinelerinin açılan davalar sonuçlanana kadar durdurulduğuna dikkat çekti.

Okumuşoğlu beş ayrı dava daha açacaklarını vurgulayarak bu sürecin hukuki takipçilerinden olacaklarının altını çizdi.

"Yağma diktatörlüğü şimdi de meslek odamıza saldırıyor"

H. Merkezi: TMMOB'ye bağlı Mimarlar Odası, başta Star ve Yeni Akit olmak üzere havuz medyada çıkan "Gelir, yasadışı terör örgütlerini finanse ediyor" gibi haberlere karşı 7 Temmuz günü, İstanbul Büyükkent Şubesi'nde basın toplantısı düzenledi.

Toplantıya CHP İstanbul Milletvekilleri ve TMMOB'a bağlı odaların şube baş-

kanları da katıldı. Basın toplantısında konuşan Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şube Başkanı **Sami Yılmaztürk**, 3. Köprü ve Kaç-Ak Saray projelerine karşı başlattıkları mücadelenin ardından AKP eliyle TMMOB ve Mimarlar Odası'na karşı yoğun bir saldırı başlatıldığını, yandaş medyanın da bu saldırı kampanyasına yaptığı haberlerle dahil olduğunu söyledi.

Basın açıklamasını okuyan Mimarlar Odası Genel Başkanı **Eyüp Muhcu** ise basında çıkan haberlerin asılsız ve yalan olduğunu, Mimarlar Odası binasının kaçak veya ruhsatsız olmadığını vurguladı. Muhcu son olarak her türlü hukuksuzluk ve hak gaspı karşısında demokrasi ve hukuk mücadelelerini kararlı bir şekilde devam edeceklerini vurguladı.

“Faşizmi imha silahı: Fotoğraf makinesi”

“Son zamanlarda büyük artış gösteren ve şiddet eylemlerinde kullanılan bir cihaz varlığından söz edilir oldu. Oldukça ilginç ve farklı ebatlarda olan bu cihaz, yüzlerce ayar ve formattan oluşuyor... Bireysel olarak elde edilebilen ancak özellikle radikal örgütlerin elinde ölümcül bir özelliğe sahip olan bu cihazın adı **Fotoğraf Makinesi**. 28 Haziran günü Cizre’de gözaltına alınan 4 Yeni Demokrat Gençlik üyesinin üzerinde çıkan bu cihaz emniyet teşkilatını hayretlere düşürdü. Çıkarıldıkları mahkemece tutuklanan bu kişilerin haklarında açılan dava bu cihaz üzerinden yürütülecek. Gençlerin tutuklanmasının ardından bir olay da İstanbul’da yaşandı. Taksim’de gerçekleştirilen bir eyleme fotoğraf makinesi ile ‘saldırı’ hazırlığında olan bir muhabir deklanşöre basmadan etkisiz hale getirildi. Ancak ne var ki kişi etkisiz hale getirildiği esnada yüzlerce fotoğraf makinesi ‘emniyet güçleri’nin üzerine doğrultuldu ve flaşlar ardı ardına patlamaya başladı. Patlamaların ardından İstiklal Caddesi’nde şiddetli çatışmalar yaşandı. Dünya kamuoyunun dikkatle izlediği bu olay yerel ve uluslararası basına, basın özgürlüğüne saldırı olarak yansdı.”

Tüm bu bahsettiklerimiz bir yana, devletin bir fotoğraf makinesini delil göstermesi devletin acizliğini gösteriyor. Bir hafıza kartı, bir objektif ve bir fotoğraf makinesinin devletin korkusunu perçinlediği kesin. Yıllardır devrimci basına dönük saldırılar elbette bir cihazın varlığı değil; bu cihazın hangi gerçeğe yöneldiği ve yöneleceğine dairdir. Gerçeklerin devrimcileştirilmesi için tüm mekan ve eylemleri mesken eyleyen başta devrimci, yurtsever basın olmak üzere devrimci demokrat fotoğrafçılar fotoğraf makinesinin suç delili sayılmasına tepki göstererek gazetemize düşünceleri ile birlikte “fotoğraf makinelerini de doğrulttular”!

Fotoğrafçı Ömür Eğribel: Fotoğraf makinesinin artık suç delili sayıldığı bir ülkede yaşamak utanç verici. Fotoğraf makinesi esasta hayatı resmeden, gerçeği bize sunan bir şeydir. Bugün fotoğraf makinesinin

delil olarak gösterilmesi var olan gerçekliği resmeden ve sunan kişilere bir saygısızlıktır. Fotoğraf makinesiyle olmayan bir şeyi yaratmıyorsun. Var olan bir şeyi açığa çıkartıyorsun. Bu ise en demokratik bir insan hakkıdır.

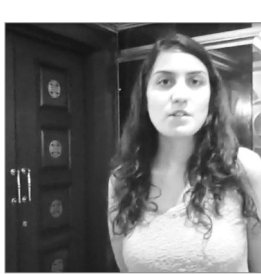
Fotoğrafçı Yüksel Uygun: Fotoğraf makinesinin kime hizmet ettiği çok önemli. Bugün devrimcilerin elinde fotoğraf makinesinin bulun-

ması devleti korkutmaktadır. Devrimcilerin elinde bulunan bir fotoğraf makinesi gerçekleri halkla buluşturacak bir özelliğe sahiptir. Yeni Demokrat Gençlik üyelerinin tutuklanması ve fotoğraf makinesinin delil olarak kullanılması hem devrimci muhalefeti bastırmanın bir bahanesi hem de devletin gerçeklerden korktuğuna işaretir.

TGS Örgütlenme sekreteri ETHA ve ANF muhabiri Arzu Demir: Ülkemizdeki gazetecilerin yaptıkları iş dolayısıyla kullandıkları cihazların suç delili olarak gösterilmesi yeni bir olay değil. Daha önce bu şekilde birçok kez devlet baskıları ile karşılaştık. Telefon görüşmeleri, notlarımız tutuklanmaya delil olarak gösterildi. Ama buna rağmen Türkiye’de muhalif, devrimci, yurtsever gazeteciler gazetecilik yapmaya devam ettiler. Ben buradan tutuklanan arkadaşların kalemlerinin, fotoğraf makinelerinin yerde kalmayacağını belirterek gazetecilik yapmaya devam edeceğimizi belirtiyorum.

DİHA Muhabiri Zuhale Atlan: Eğer

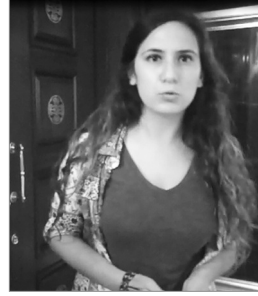

bugün arkadaşlarımız fotoğraf makinesi taşıdıkları, röportaj yaptıkları ve halkın haber alma özgürlüğü için çalıştığı için tutuklanırsa hepimiz örgüt üyesiyiz. Tutuklanan arkadaşlarımızın serbest bırakılmasını istiyoruz.

JİNHA muhabiri Öykü Dilara Keskin:

Cizre’de gerçekleştirilen tutuklamaları knıyorum. Devlet 90’lı yıllarda devrimci muhalif basını katlederken bugün ise tutuklayarak bizleri susturmak istiyor. Devletin fotoğraf makinesini delil göstermesi gösteriyor ki, devlet devrimci muhalif basından korkuyor ve arkadaşlarımız tutuklanıyor. Arkadaşlarımızın tutuklanmasını hukuksuz bulmakla beraber onların kalemlerinin yazamadığımız bizler yazacağız.

HDP Şırnak Milletvekili Ferhat Encü: Cizre’ye belediye başkanı ile röportaj gerçekleştirmek isteyen gençlerimizin tutuklanması bu ülkede artık demokrasiden bahsedemeyeceğimiz anlamına gelmektedir. Üzerinde fotoğraf makinesi bulunduğu için gençler tutuklanıyorsa, burada ve Kürdistan’da adaletin devlet tarafından işgal edildiğini göstermektedir. Tutuklanan gençlerimizin derhal serbest bırakılması gerekmektedir. Biz bunu meclis gündemine de taşıdık ve gereken her şeyi de yapacağız.

Tutsak YDG’liler için dayanışma çadırı

Ankara/İzmir: Şirnex-Cizre’de tutuklanan 4 Yeni Demokrat Gençlik okuru için Ankara ve İzmir’de dayanışma çadırları açıldı, stantlar kuruldu. Ankara’da bir hafta, İzmir’de 2 gün açık tutulan bu çadır ve stantlarda YDG’lilerin fotoğraf makinesi delil gösterilerek “örgüt üyeliği” gerekçesiyle tutuklandıkları halka anlatıldı. Pankart ve ajitasyonlarla YDG’lilere özgürlük istendi.

YDG’liler için Meclis’te açıklama

Ankara: 28 Haziran günü Şirnex-Cizre’de tutuklanan 4 Yeni Demokrat Gençlik Dergisi okuru için 7 Temmuz günü Mecliste basın açıklaması gerçekleştirildi. HDP Şırnak Milletvekili **Aycan İrmez**, YDG okurlarının aileleri ve YDG’lilerle beraber TBMM’de açıklama gerçekleştirdi. İrmez, “Seçimlerde HDP’nin başarısı karşısında yaşadığı hezimetin acısını suçsuz insanlardan ve onların ailelerinden çıkarmaya çalışmak siyasi ve hukuki etiğe sığmamaktadır” dedi.

YDG okurlarının tutuklanmasında bir fotoğraf makinesi ve bir ses kayıt cihazının “delil” olarak gösterildiğini hatırlatan İrmez, “90’lı yıllarda var olan zihniyetin şu anda maalesef Şırnak ilinde ve özellikle Cizre, Silopi ilçelerinde uygulanmakta olduğunu görüyoruz” dedi ve YDG’lilerin bir an önce serbest bırakılmasını istedi.

YDG okurlarının avukatı **Rıza Yalçın Koçak** YDG’nin siyasi, politik bir gençlik dergisi olduğunu belirterek, “silahlı örgüte üye” olma ve “bombalı eylem yapma” iddiasıyla tutuklanan gençlerin yanlarında delil olarak bomba değil, fotoğraf makinesi ve ses kayıt cihazının bulunduğunu hatırlattı. Koçak’ın ardından tutsak YDG okuru **Yetkin Kılıç**’ın ablası **Yeliz Gögebakan**, YDG’lilere isnat edilen suçları kesinlikle kabul etmediklerini belirterek, sonuna kadar onların yanlarında olacaklarını ifade etti.

PŞTA’dan kamuoyuna zorunlu açıklama

H. Merkezi: Ölüm Orucu Gazisi Savaş Kör’ün durumuna ilişkin bir açıklama yayımlayan **Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri (PŞTA)** Savaş Kör’ün durumunu ticari malzemeye çevirmeye çalışan gruplar hakkında kamuoyunu bilgilendirdi. Kör’ün sürecini hatırlatan PŞTA, Kör’ün Wernicke Korsakof a yakalanmasının ardından yapılan birçok destek kampanyasının ve çalışmasının aile ile birlikte ortak yapıldığını vurguladı.

“Ancak Savaş’ın köyünde yaşamaya başlamasıyla birlikte bizlerle ilişkileri sınırlanmış, görüşmemiz güçleşmiştir” diyen PŞTA, Kör ile ilgili süreci sosyal medya vasıtasıyla öğrendiklerini belirtti. Tam da bu süreçte yine 2000 ÖO sürecindeki manzara ile karşı karşıya olduklarını söyleyen PŞTA “Kör ailesinin ya-

nında boy gösteren **Gazi Çıracıoğlu**’nu ve aynı karede fotoğraf çektiyecek simaları hummalı bir sahiplenme çabasına girmiş şekilde buluyoruz” diyerek Çıracıoğlu’nun ve ona yardım yataklık eden **Sinan Rakip** isimli kişinin suçlarını sıraladı, teşhir etti.

“Gazi Çıracıoğlu denen zat özetle insanların sahiplenme ve dayanışma duygularını, iyi niyetlerini kullanarak aile adına para toplamakta ve kamuoyunda itibar görececek bir yüzü olmadığı için sahte isim ve sahte Facebook hesabı kullanmaktadır” diyen PŞTA “Bu dolandırıcı şebekeye başından beri aldığımız tavrın, gelinen aşamaya kadar yaptığımız uyarı ve sabrın kuşkusuz bir sınırı bulunmaktadır” sözleriyle insanların dayanışma duygularının istismar edilmesine izin vermeyeceklerini vurguladı.

“Zindanlar yıkılsın Tayyip altında kalsın”

İstanbul: Bakırköy Kadın Hapishanesi’ndeki tutsakların Silivri 9 No’lu F Tipi Hapishane’ye sevk edilmesine karşı çıkan demokratik kitle örgütleri 9 Temmuz’da hapishane önünde bir açıklama yaptı. Aralarında **İHD**, **HDP**, **ÖDAV**, **ÇHD** gibi birçok kurumun bulunduğu eylemde “**Hapishanelerde tecrit ve sürgüne hayır**” yazılı bir pankart açıldı.

F tipi hapishanelerin tecrit koşullarının yanı sıra şehirlere çok uzakta olmasının da bir işkence aracı haline getirildiği belirtilen açıklamada Silivri’nin çeşitli imkanlardan yoksun olduğunun altı çizildi.

Bir kısım siyasi kadın tutsağın tecrit hücrelerine girmeyeceklerine ve saldırı durumunda direneceklerine dikkat çekilen açıklamada, 19-22 Aralık 2000 tarihlerinde gerçekleşen ve onlarca tutsağın katledildiği, yüzlencesinin de yaralandığı “Hayata Dönüş” katliamının benzeri bir sonuç doğmasının muhtemel olduğuna dikkat çekildi. Açıklamanın ardından 5 dakikalık oturma eylemi yapıldı ve hapishanelerde katledilenler nezdinde tüm devrim ve demokrasi şehitleri için saygı duruşu ile eylem son buldu.

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Bu savaşa geçit vermeyeceğiz!

2011 yılında başlayan ve çeşitli evreleri ile değişim gösteren Suriye savaşı gelinen aşamada, emperyalistlerin ve onun yerli uşaklarının bölgesel politikalarının ayyuka çıktığını, pazar dalaşının halklar üzerinde nasıl bir kırıma dönüştüğünü ve burjuvazinin köhnemiş düzeninin esas yerinin tarihin çöplüğü olduğunu gösterdi.

DAİŞ ve türevlerine karşı Ortadoğu topraklarında çeşitli direniş odakları oluşurken bu odakların en önde geleni YPG, YPJ ve Enternas-

yonalist Özgürlük Taburu önderliğinde örülen Rojava direnişidir. Bu direniş ezilenlerin tarih yazımında açılan bir sayfaya düşülen bir nottur. Bu aynı zamanda sınıfın öncüsü için bir ideolojik politik sıçrayış tahtası, demokratik halk devrimindeki iddianın yinelenişidir.

Bu gelişim ve sıçrayıştan korkan ve Ortadoğu bataklığında stratejik yenilgi yaşayan TC, bugün sınırlara sevk ettiği askeleri ile halkın direnişini engellemeye çalışmakta ve savaş çığırıklığındaki deneyimini yine gözler önüne sermektedir.

Emperyalist efendileri ile görüşmeler gerçekleştiren TC, burada tekfir-cilerin

güvenliğinden kendi güvenliğine evirilen savaş talebiyle bu bataktan en asgari zararlar çıkmanın derdine düştü. Açıktır ki, TC iç politikada ivme kazandırdığı şovenist saldırılarla kendi varlık zeminini üretmeye çalışmaktadır. Saldırganlık ve çığırıklıkların karşısında ödenen bedellerle beraber kurulan setle nasıl bugüne kadar hakim sınıfların imtiyazları boşa çıkarıldıysa, bugün ve bundan sonra da bu imtiyazlara geçit vermeyeceğiz!

Süregelen Suriye savaşında TC artık daha aktif ve doğrudan bir katılım ile savaş çığırıklığı yapmaktadır. Bu zamana kadar kafa kesenleri, kadınları köle pazarlarında satanları, tecavüz edenleri, bölgeyi yağma ve talan edenleri destekleyen ve terörizmin senfonisinde oturan TC'nin, bugün Rojava'yı terörün gelişimi olarak bahane edip bölgede kirliliği amaçlamasına geçit vermeyeceğiz! Emperyalizmin bölgesel

politikalarının bugüne kadar bölgede estirdiği vahşeti ile bölgenin ekonomik politik sömürüsünü amaçlayan başta ABD olmak üzere batılı emperyalistler, dostluk adıyla örgütledikleri bölgesel ekonomik ve siyasal yapının yeniden dizaynını öngördüler. Bu katliam politikasının altına imza atan ve bölgede rol oynaması için sevk edilen TC, Katar, Ürdün ve Suudi Arabistan bugün bölgedeki imtiyazların koruyucusu olarak konumlandırılıyor. Rojava'yı kendilerinin bir parçası olarak gören ve bundan sonra da burayı Ortadoğu'nun karakolu olarak konumlandırmak isteyen emperyalistler, Rojava'nın bağımsızlığını baltalamak istiyorlar. Buna geçit vermeyeceğiz!

Binlerce şehidin kanları ile yazılan ve mutluluk resminin bugün emperyalistler ve onun yerli uşakları tarafından boğulmasına geçit vermeyeceğiz.

Sınırlara yığıldığı tanklarla imtiyazlarını ve bölgedeki tahakkümünü sürdürmek isteyen TC, bu tankların üzerine yürüyen binlerce Arin Mirkan'ın olduğunu unutmuş gibi mağrur duruşlar sergileye dursun. Bizler binlerce Arin olacak ve başta TC olmak üzere bölgede kuduz gezinişini sürdüren asalak iktidarlara geçit vermeyeceğiz!

Suriye'ye savaşa karşı Barış Bloku kuruldu

İstanbul: "Barış Bloku"nun kuruluşu 10 Temmuz Cuma günü Cezayir Toplantı Salonu'nda basın toplantısı gerçekleştirdi. "Suriye'de savaşa son, Türkiye'nin Suriye'ye müdahalesine hayır!" sloganıyla oluşturulan blok, toplantıda "Kırlı savaşı topraklarımızın içerisinde taşıyacak politikalara karşı Barış Bloku kuruldu" sözleriyle HDP MYK üyesi Gençay Gürsoy tarafından ilan edildi.

Savaş hazırlıklarının yapıldığı bir süreçte, bu hazırlığa karşı Barış Bloku'nu kurma kararı aldıklarını ifade eden Gürsoy, daha sonra blok tarafından hazırlanan ortak basın metnini okudu. Bölgede nereye varılacağını bilmedikleri bir savaş hazırlığının olduğunu ve bu-

nun için barışseverlerinin bir araya gelmesinin zorunluluğunun doğduğunu söyleyen Gürsoy, Rojava'daki gelişmelerin sonucunda çözüm sürecinin rafa kaldırıldığını dile getirdi. Girişimlerinin amacının ülke içerisinde barış için geniş halk kitlelerinin harekete geçirmek olduğunu söyleyen Gürsoy, herkesi bu bloğa destek vermeye çağırdı.

Açıklamanın ardından konuşan DİSK Genel Başkanı Kani Beko, "Gündemde olan Irak ve Suriye'nin işgaline karşı olduğumuzu belirtmek istiyoruz. Ortadoğu'nun Ortadoğu'da yaşayan halkları tarafından kendi yönetimini oluşturmasından yanayız. Biz savaş çığıllıklarına karşı, barış çığıllığını haykırmaya devam edeceğiz" dedi. Beko'nun ardından HDK Eşsözcüsü Ertuğrul Kürkçü,

Rojava'ya en ufak bir müdahalenin, 4 parça Kürdistan'da Kürt ulusal hareketine ve Kürdistan halkına savaş ilan etmek anlamına geldiğinin altını çizdi.

Emek ve Meslek Örgütleri: DİK, DİSK, Giyim Sen, KESK, TMMOB, TODAP, TTB

Kadın Hareketleri: Barış İçin Kadın Girişimi, KJA, SFK

Siyasi Partiler: DBP, DİP, DSİP, EHP, EMEP, ESP HDP, İşçi Demokrasisi Partisi, ÖDP, SDP, SYKP, YSGP, CHP'li Milletvekilleri (İlhan Cihaner, Mehmet Tüm, Ni-yazi Nefi Kara, Nurhayat Altaca Kayışoğlu, Orhan Sarıbal, Sezgin Tannıkulu, Veli Ağbaba, Oğuz Kaan Saltıcı, Fikri Sağlar, Zeynel Emre, Zeynep Altıok, Musa Çam, Hüsnü Bozkurt, Okan Gaytancıoğlu)

Siyasi Kurum ve Kuruluşlar: Dev-

rimci Hareket, DHF, DTK, Halkevleri, HDK, Kaldıraç, Partizan, SODAP, TÖP-G, Türkiye Gerçeği

Örgütler ve Platformlar: 78'liler Girişimi, Akademi Susmayacak, AKADER, Başlangıç Dergisi, Alevi Kültür Dernekleri, Alevi Bektaşî Federasyonu, Asrın Hukuk Bürosu, Barış Girişimi, Barış İçin Akademisyenler, Demokrasi İçin Hukukçular, Demokrasi ve Barış Konferansı, Demokratik İslam Kongresi, Emek ve Toplum Araştırmaları Merkezi, GE-SOS, Halkların Köprüsü Derneği, Hubyar Sultan Alevi Kültür Derneği, İHD, Küresel Bak, Onurumuzu Savunuyoruz Hareketi, Özerk Sanat Konseyi, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, SODEV, Sosyal Araştırmalar Vakfı, TODAP, TYS, Uluslararası Aktivist Sanatçılar Birliği, Üniversite Öğretim Üyeleri Derneği